

Официален вестник

на Европейския съюз

L 182

Издание
на български език

Законодателство

Година 57

21 юни 2014 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение № 376/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 година за разрешаване на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произведени и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произведени и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови 1
- ★ Решение № 377/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 година относно режима на данъка АЕМ, прилаган на Канарските острови 4
- ★ Решение № 378/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 година за изменение на Решение 2004/162/ЕО относно режима на „*ostroi de mer*“ във френските отвъдморски департаменти по отношение на срока на неговото прилагане 9

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 681/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „рафоксанид“ ⁽¹⁾ 11
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 682/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „кложантел“ ⁽¹⁾ 14
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 683/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „клорсулон“ ⁽¹⁾ 17
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 684/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за разрешаване на кантаксантин като фуражна добавка за кокошки за развъждане (притежател на разрешителното DSM Nutritional Products Ltd.) ⁽¹⁾ 20

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

★ Регламент (ЕС) № 685/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета и на приложението към Регламент (ЕС) № 231/2012 на Комисията по отношение на съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол, в твърди добавки в храни ⁽¹⁾	23
★ Регламент (ЕС) № 686/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на регламенти (ЕО) № 983/2009 и (ЕС) № 384/2010 по отношение на условията за използване на някои здравни претенции, свързани с въздействието на растителните стероли и растителните станоли за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта ⁽¹⁾	27
★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 687/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 185/2010 по отношение на изясняване, хармонизиране и опростяване на мерките за сигурност на въздухоплаването, равностойността на стандартите за сигурност и мерките за сигурност на товарите и пощата ⁽¹⁾	31
Регламент за изпълнение (ЕС) № 688/2014 на Комисията от 20 юни 2014 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци	47

ДИРЕКТИВИ

★ Директива 2014/79/ЕС на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на допълнение В към приложение II към Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на детските играчки по отношение на TCER, TCPP и TDCEP ⁽¹⁾	49
★ Директива 2014/80/ЕС на Комисията от 20 юни 2014 година за изменение на приложение II към Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им ⁽¹⁾	52

ВЪТРЕШНИ И ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

★ Процедурен правилник на Надзорния съвет на Европейската централна банка	56
---	----

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2014/379/ЕС:

★ Решение № 1/2014 на Комитета, създаден съгласно Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценката за съответствие от 1 април 2014 година във връзка с изменението на глава 6 относно съдовете под налягане, на глава 16 относно строителните продукти и за актуализиране на препратките към нормативните документи, изброени в приложение 1	61
---	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 376/2014/ЕС НА СЪВЕТА

от 12 юни 2014 година

за разрешаване на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произвеждани и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произвеждани и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 349 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като действа в съответствие със специалната законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2009/831/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, прието въз основа на член 299, параграф 2 от Договора за ЕО (понастоящем член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)), на Португалия се разрешава да прилага намалена акцизна ставка в автономния регион Мадейра за местно произведени и консумирани ром и ликьори и в автономния регион Азорски острови за местно произведени и консумирани ликьори и eaux-de-vie, която може да е по-ниска от минималната акцизна ставка, определена с Директива 92/84/ЕИО на Съвета ⁽²⁾, но не по-ниска с повече от 75 % от стандартната национална акцизна ставка за алкохола.
- (2) На 30 юли 2013 г. португалските власти поискаха от Комисията да внесе предложение за решение на Съвета за удължаване при същите условия на Решение 2009/831/ЕО до 31 декември 2020 г. Това искане беше променено на 19 ноември 2013 г., като Португалия поиска удължаване на Решение 2009/831/ЕО с шест месеца, до 30 юни 2014 г., за да съвпадне със сегашните насоки за регионална помощ, което да бъде последвано от ново удължаване, обхващащо периода от 1 юли 2014 г. до 31 декември 2020 г.
- (3) Предоставянето на новото разрешение е оправдано с цел да се избегне застрашаване на развитието на тези най-отдалечени региони. Поради трудностите, свързани с износа извън тези региони, въпросните продукти могат да се продават единствено на регионалните пазари.
- (4) В автономните региони Азорски острови и Мадейра суровините със земеделски произход са по-скъпи, отколкото при нормални условия на производство, поради малката площ, фрагментирания характер и ниската степен на механизация на земеделските стопанства. В допълнение, в случая на Мадейра получените количества при преработката на захарна тръстика са по-ниски, отколкото в други най-отдалечени региони, поради причини, свързани с релефа, климата, почвата и занаятчийското производство. Превозът до островите на някои суровини и опаковъчни материали, които не са местно производство, води до допълнителни разходи в сравнение с превоза само на крайния

⁽¹⁾ Решение 2009/831/ЕО на Съвета от 10 ноември 2009 г. за разрешаване на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произвеждани и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произвеждани и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови (ОВ L 297, 13.11.2009 г., стр. 9).

⁽²⁾ Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 29).

продукт. В случая на Азорските острови островният характер е още по-силно изразен, поради това че островите са силно разпръснати. Превозът и монтирането на оборудване в тези отдалечени островни региони увеличават още повече допълнителните разходи. Същото се отнася и до някои необходими пътувания и пратки до континента. Складирането на крайните продукти също изисква допълнителни разходи, тъй като местното потребление не поема произведените количества веднага след производството, а в рамките на цялата година. Малкият размер на регионалния пазар увеличава разходите за единица продукция по различни начини, по-конкретно чрез неблагоприятното съотношение между фиксираните разходи и произведените количества, както по отношение на оборудването, така и по отношение на разходите, необходими за спазване на екологичните норми. Освен това производителите на ром в Мадейра трябва да третират отпадъците от преработката на захарна тръстика, докато производителите в други региони могат да рециклират тези продукти. Накрая, засегнатите производители са изправени също така пред допълнителни разходи, които са присъщи за местните икономики, по-специално повишени разходи за труд и енергия.

- (5) Подробните изчисления, предоставени в докладите, посочени в член 4 от Решение 2009/831/ЕО, потвърждават, че намалението със 75 % на акцизната ставка не компенсира напълно конкурентно неизгодното положение на дестилираните алкохолни напитки, произведени в Мадейра и в Азорските острови, което е резултат на по-високите производствени и търговски разходи. Поради това прилагането на намалена акцизната ставка следва да остане разрешено в поискания размер.
- (6) Внимателно проучване на ситуацията потвърждава, че е необходимо искането на Португалия да бъде удовлетворено, за да се осигури запазване на алкохолната промишленост в засегнатите най-отдалечени региони.
- (7) Тъй като данъчното облекчение не надхвърля необходимото за компенсиране на допълнителните разходи и тъй като въпросните количества са сравнително малки, а данъчното облекчение е ограничено до потреблението в засегнатите региони, мярката не нарушава целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза.
- (8) Следва да се изиска представянето на средносрочен доклад, за да може Комисията да прецени дали условията, оправдаващи предоставянето на такава дерогация, все още съществуват.
- (9) Настоящото решение не засяга възможното прилагане на членове 107 и 108 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 110 от ДФЕС на Португалия се разрешава да прилага акцизна ставка, по-ниска от пълната ставка за алкохол, определена в член 3 от Директива 92/84/ЕИО, за местно произведени и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произведени и консумирани ликьори и *eaux-de-vie* в автономния регион Азорски острови.

Член 2

Дерогацията, посочена в член 1, се ограничава до:

1. Мадейра:

- а) за ром съгласно определението в категория 1 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, с географското указание „Rum da Madeira“, посочено в категория 1 от приложение III към същия регламент;
- б) за ликьори и „*crème de*“ съгласно определенията съответно в категории 32 и 33 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008, произведени от регионални плодове или растения.

2. Азорските острови:

- а) за ликьори и „*crème de*“, съгласно определенията съответно в категории 32 и 33 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008, произведени от регионални плодове или суровини;
- б) за *eaux-de-vie*, произведени от вино или гроздови джибри, имащи характеристиките и качествата, определени в членове 4 и 6 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16).

Член 3

Намалената акцизна ставка, приложима за продуктите, посочени в член 1, може да бъде по-ниска от минималната акцизна ставка за алкохола, определена с Директива 92/84/ЕИО, но не може да бъде по-ниска с повече от 75 % от стандартната национална акцизна ставка за алкохола.

Член 4

Най-късно до 30 септември 2017 г. Португалия изпраща на Комисията доклад, който да позволи на Комисията да прецени дали причините, оправдаващи предоставянето на намалена ставка, все още съществуват.

Член 5

Настоящото решение се прилага от 1 юли 2014 г. до 31 декември 2020 г.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Португалската република.

Съставено в Люксембург на 12 юни 2014 година.

За Съвета
Председател
Y. MANIATIS

РЕШЕНИЕ № 377/2014/ЕС НА СЪВЕТА**от 12 юни 2014 година****относно режима на данъка АИЕМ, прилаган на Канарските острови**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 349 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и предвид структурното икономическо и социално положение на най-отдалечените региони, което е утежнено поради тяхната отдалеченост, островния характер, малката площ, трудния релеф и климат и икономическата им зависимост от малък брой производства, Съветът приема специфични мерки, насочени по-специално към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително общите политики.
- (2) Поради тези причини следва да се приемат специфични мерки, с които да се установят условията за прилагане на ДФЕС спрямо посочените региони. В тези мерки следва да се вземат предвид специфичните характеристики и ограничения на най-отдалечените региони, без да се накърняват целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза, включително по отношение на вътрешния пазар и общите политики.
- (3) Основният неблагоприятен фактор за развитието на Канарските острови е свързан със силната зависимост на икономиката им от сектора на услугите, и по-специално от туризма, както и с ниския дял на промишлеността в местния БВП.
- (4) На второ място е изолираността на архипелага, която възпрепятства свободното движение на хора, стоки и услуги. Налице е повишена зависимост от някои видове транспорт — например по море и въздух — тъй като те все още не са напълно либерализирани. Освен това свързаните с тях производствени разходи са по-големи, тъй като тези видове транспорт са с по-ниска ефективност и с по-висока цена в сравнение с автомобилния или железопътния транспорт.
- (5) Допълнителна последица от тази изолираност са високите производствени разходи, дължащи се на зависимостта от суровини и енергия, задължението за поддържане на запаси и трудностите при доставката на производствено оборудване.
- (6) Възможностите за икономии от мащаба са ограничени заради малкия пазар, ниските нива на износа, географската разпокъсаност на архипелага и задължението да се поддържат диверсифицирани, но ограничени производствени линии, с цел да се отговори на изискванията на малкия пазар.
- (7) В много случаи осигуряването на специализирани услуги и услуги за поддръжка, обучението на управленски и технически кадри, възлагането на подизпълнители и мерките за насърчаване на разрастването на бизнеса извън пазара на Канарските острови са съпроводени с допълнителни усложнения или разходи. Същевременно ограничените методи на дистрибуция водят до презапасяване.
- (8) Обезвреждането на промишлените отпадъци и третирането на токсичните отпадъци води до по-високи разходи, свързани с околната среда. Това се дължи на обстоятелството, че съществуват инсталации за рециклиране само на някои продукти, поради което се налага отпадъците да се транспортират към континенталната част на страната, а токсичните отпадъци да се обезвреждат извън Канарските острови.
- (9) Въз основа на горното и на уведомлението от испанските власти до Комисията от 4 март 2013 г. следва да се поднови разрешението за облагане на определени продукти, за които може да се разреши освобождаване по отношение на местното производство.

- (10) По силата на Решение 2002/546/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, прието на основание член 299 от Договора за ЕО, Испания първоначално получи правото да прилага до 31 декември 2011 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на режима на данъка, известен като „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (AIEM), за определени продукти местно производство от Канарските острови. В приложението към същото решение се съдържа списък на продуктите, за които може да се прилагат освобождаването от данък и данъчните облекчения. Разликата в данъчното облагане на продуктите местно производство и другите продукти не може да надхвърля 5, 15 или 25 процентни пункта в зависимост от конкретния продукт.
- (11) С Решение № 895/2011/ЕС на Съвета ⁽²⁾ срокът за прилагане на Решение 2002/546/ЕО беше удължен до 31 декември 2013 г.
- (12) С Решение № 1413/2013/ЕС на Съвета ⁽³⁾ срокът за прилагане на Решение 2002/546/ЕО беше удължен още веднъж до 30 юни 2014 г.
- (13) Режимът на данъка AIEM обслужва целите, свързани с независимото развитие на секторите на промишленото производство на Канарските острови и с диверсификацията на икономиката в региона.
- (14) Максималното освобождаване, което може да се прилага спрямо съответните промишлени продукти, е между 5 и 15 % в зависимост от сектора и продукта.
- (15) Максималното освобождаване, приложимо спрямо готовите тютюневи изделия, е по-високо, тъй като в тютюневия сектор действат специфични правила. От години насам широко застъпената на Канарските острови тютюнева промишленост отбелязва сериозен спад. Основната причина за това са неблагоприятните условия, свързани с островния характер на региона, които бяха изложени по-горе. Освобождаването по отношение на тютюневата промишленост е обусловено от редица причини. То е пряко свързано с целта за запазване на производството на Канарските острови.
- (16) Целите за насърчаване на социално-икономическото развитие на региона са отразени на национално равнище в целите на данъка и разпределението на генерираните от него приходи. Включването на приходите от този данък в ресурсите на икономическата и данъчната система на Канарските острови и тяхното използване в стратегия за икономическо и социално развитие, включително за популяризиране на местните дейности, представлява правно задължение.
- (17) Предвидено е данъчното освобождаване и данъчните облекчения по отношение на данъка AIEM да се прилагат в продължение на 6,5 години. Независимо от това ще е необходимо да се извърши оценка на постигнатите резултати от освобождаването и облекченията. Ето защо най-късно до 30 септември 2017 г. испанските власти следва да представят на Комисията доклад за прилагането на данъчното освобождаване и данъчните облекчения по отношение на данъка AIEM, за да се установи въздействието на предприетите мерки и техният принос за насърчаването или поддържането на местните икономически дейности, като се вземат под внимание неблагоприятните условия, оказващи въздействие върху най-отдалечените региони. Въз основа на това при необходимост ще се извърши преглед на обхвата и освобождаването, разрешено в съответствие с нормите на Съюза.
- (18) Пропорционалността на данъчното предимство, обхващащо AIEM, следва да се запази, така че да не се накърняват целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза и да се гарантира лоялната конкуренция.
- (19) Настоящото решение не засяга възможното прилагане на членове 107 и 108 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Чрез дерогация от членове 28, 30 и 110 от ДФЕС се разрешава на испанските власти до 31 декември 2020 г. да установят пълно данъчно освобождаване или частични данъчни облекчения в рамките на режима на данъка, известен като „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (AIEM), по отношение на изброените в приложението продукти местно производство от Канарските острови. Данъчното освобождаване или данъчните облекчения трябва да бъдат част от стратегията за икономическо и социално развитие на Канарските острови и да подпомагат насърчаването на местните дейности.

⁽¹⁾ Решение 2002/546/ЕО на Съвета от 20 юни 2002 г. относно данъка AIEM, приложим на Канарските острови (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 22).

⁽²⁾ Решение № 895/2011/ЕС на Съвета от 19 декември 2011 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО по отношение на срока на неговото прилагане (ОВ L 345, 29.12.2011 г., стр. 17).

⁽³⁾ Решение № 1413/2013/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО по отношение на неговия срок на прилагане (ОВ L 353, 28.12.2013 г., стр. 13).

2. Разликите, получени в резултат на прилагането на освобождаването или облекченията, посочени в параграф 1, не надхвърлят:

- а) 5 % за продуктите, изброени в раздел А от приложението;
- б) 10 % за продуктите, изброени в раздел Б от приложението;
- в) 15 % за продуктите, изброени в раздел В от приложението;
- г) 25 % за продуктите, изброени в раздел Г от приложението. Испанските власти могат обаче да установят минимален данък върху цигарите, който да не надвишава 18 EUR за 1 000 къса цигари и да се прилага само при условие че режимът на данъка АИЕМ, получен при прилагането на общите видове данъчно облагане, е под посочената стойност.

Член 2

Най-късно до 30 септември 2017 г. испанските власти представят на Комисията доклад за прилагането на мерките, посочени в член 1, за да се установи въздействието на предприетите мерки и техният принос за насърчаването или поддържането на местните икономически дейности, като се вземат под внимание неблагоприятните условия, оказващи въздействие върху най-отдалечените региони.

Въз основа на това Комисията представя на Съвета доклад, в който се съдържа пълен анализ на икономическите и социалните аспекти, а при необходимост — и предложение за адаптиране на разпоредбите на настоящото решение.

Член 3

Настоящото решение се прилага от 1 юли 2014 г.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Люксембург на 12 юни 2014 година.

За Съвета
Председател
Y. MANIATIS

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Списък на продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква а) съгласно класирането в номенклатурата на Общата митническа тарифа

Селскостопански и рибни продукти:

0207 11/0207 13

Минерали:

2516290200200/6801/6802

Строителни материали:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/3824 90 97 99/6809

Химикали:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/
3925 90 80 00/3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Металообработващи отрасли:

7604/7608

Хранителна промишленост:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/

0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/

1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/

1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/

2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Напитки:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/2009 90/2201/
2202/2204

Текстил и кожа:

6112 31/6112 41

Хартия:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Графично изкуство и издателска дейност:

4910

Б. Списък на продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква б) съгласно класирането в номенклатурата на Общата митническа тарифа

Селскостопански и рибни продукти:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Строителни материали:

2523 29 00 00

Хранителна промишленост:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Хартия:

4808/4819/4823 90 40 00

В. Списък на продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква в) съгласно класирането в номенклатурата на Общата митническа тарифа

Селскостопански и рибни продукти:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Строителни материали:

2523 90/7010

Химикали:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/
3923 30 10/3924 10 00

Металообработващи отрасли:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Хранителна промишленост:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98

Напитки:

2203/2208 40

Текстил и кожа:

6302

Хартия:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Графично изкуство и издателска дейност:

4909/4911

Г. Списък на продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква г) съгласно класирането в номенклатурата на Общата митническа тарифа

Тютюн:

2402

РЕШЕНИЕ № 378/2014/ЕС НА СЪВЕТА**от 12 юни 2014 година****за изменение на Решение 2004/162/ЕО относно режима на „*ostroi de mer*“ във френските отвъдморски департаменти по отношение на срока на неговото прилагане**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 349 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2004/162/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ на Франция се разрешава да прилага пълно или частично освобождаване от „*ostroi de mer*“ за продуктите местно производство в отвъдморските департаменти на Франция, изброени в приложението към решението. Разликата в данъчното облагане на продуктите местно производство и другите продукти не може да надхвърля 10, 20 или 30 процентни пункта в зависимост от конкретния продукт. Посоченото пълно или частично освобождаване представлява специфични мерки, които имат за цел да компенсират конкретните затруднения, посочени в член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), пред които са изправени най-отдалечените региони и които водят до повишаване на производствените разходи за местните предприятия и до понижаване на конкурентоспособността на техните продукти по отношение на същите продукти с произход от континентална Франция или от другите държави членки. Поради това посоченото пълно или частично освобождаване от „*ostroi de mer*“ на местното производство подпомага създаването, съхранението и развитието на местното производство. Съгласно Решение 2004/162/ЕО на френските власти е позволено да прилагат това пълно или частично освобождаване до 1 юли 2014 г.
- (2) Франция счита, че най-отдалечените френски региони продължават да са изложени на неблагоприятни условия и поиска от Комисията запазването на система за диференцирано данъчно облагане, сходна със съществуващата в момента, след 1 юли 2014 г. до 31 декември 2020 г.
- (3) Прегледът на списъците с продукти, по отношение на които Франция поиска да прилага диференцирано данъчно облагане, представлява дълъг процес, по време на който за всеки отделен продукт ще бъде проверено основанието за диференцирано данъчно облагане и неговата пропорционалност, като се следи за това подобно диференцирано данъчно облагане да не влошава целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза, в това число вътрешния пазар и общите политики.
- (4) Този анализ все още не е приключил поради големия брой засегнати продукти и големите количества информация, която трябва да се събере по отношение на количественото измерване на допълнителните производствени разходи, заради които местните продукти са в неизгодно положение, и структурата на пазарите на засегнатите продукти.
- (5) Ако до 1 юли 2014 г. не бъде прието предложение, това ще доведе до създаването на правен вакуум, тъй като няма да бъде възможно прилагането на каквото и да било диференцирано данъчно облагане в най-отдалечените френски региони след 1 юли 2014 г.
- (6) Необходим е допълнителен срок от шест месеца, за да може да приключи анализът на продуктите, за които Франция иска да се прилага диференцирано данъчно облагане и Комисията да има време да представи балансирано предложение, с което се вземат предвид различните засегнати интереси.
- (7) Поради това Решение 2004/162/ЕО следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В член 1, параграф 1 от Решение 2004/162/ЕО датата „1 юли 2014 г.“ се заменя с „31 декември 2014 г.“

⁽¹⁾ Решение 2004/162/ЕО на Съвета от 10 февруари 2004 г. относно режима на „*ostroi de mer*“ във френските отвъдморски департаменти и за удължаване срока на действие на Решение 89/688/ЕИО (ОВ L 52, 21.2.2004 г., стр. 64).

Член 2

Настоящото решение се прилага от 1 юли 2014 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Френската република.

Съставено в Люксембург на 12 юни 2014 година.

За Съвета

Председател

Y. MANIATIS

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 681/2014 НА КОМИСИЯТА

от 20 юни 2014 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „рафоксанид“

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 14 във връзка с член 17 от него,

като взе предвид становището на Европейската агенция по лекарствата, изготвено от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба,

като има предвид, че:

- (1) Максимално допустимите стойности на остатъчни количества („МДСОК“) за фармакологичноактивните субстанции, предназначени за използване в Съюза във ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни, или в биоцидни продукти, използвани в животновъдството, трябва да бъдат установени в съответствие с Регламент (ЕО) № 470/2009.
- (2) Фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на МДСОК в храни от животински произход са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията ⁽²⁾.
- (3) Понастоящем субстанцията рафоксанид е включена в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 като разрешена субстанция за мускул, мазнина, черен дроб и бъбрек от животни от рода на говедата и овцете, с изключение на животните, от които се добива мляко, предназначено за консумация от човека.
- (4) В Европейската агенция по лекарствата бе подадено заявление за становище относно разширяването на обхвата на съществуващото вписване за рафоксанид и за мляко от животни от рода на говедата.
- (5) Комитетът по лекарствените продукти за ветеринарна употреба препоръча установяването на временни МДСОК за рафоксанид за мляко от животни от рода на говедата и овцете и премахването на забраната за използване на субстанцията при животни, от които се добива мляко, предназначено за консумация от човека.
- (6) Поради това вписването за рафоксанид в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 следва да бъде изменено, за да бъдат включени препоръчаните временни МДСОК за мляко от животни от рода на говедата и овцете и да се премахне забраната за използване на субстанцията при животни, от които се добива мляко, предназначено за консумация от човека.
- (7) Определените в таблицата временни МДСОК за рафоксанид следва да се прилагат до 31 декември 2015 г.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията от 22 декември 2009 г. относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход (ОВ L 15, 20.1.2010 г., стр. 1).

- (8) Целесъобразно е да се предвиди разумен срок, в който заинтересованите страни да предприемат евентуално необходимите мерки, за да се съобразят с новите МДСОК.
- (9) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по ветеринарните лекарствени продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 се изменя съгласно посоченото в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 19 август 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

В таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 вписването за субстанцията рафоксанид се замества със следното:

Фармакологичноактивна субстанция	Маркерно остатъчно вещество	Животински видове	МДСОК	Прицелни тъкани	Други разпоредби (в съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 470/2009)	Терапевтична класификация
„Рафоксанид	Рафоксанид	Говеда	30 µg/kg 30 µg/kg 10 µg/kg 40 µg/kg	Мускул Мазнина Черен дроб Бъбрек	НЯМА ВПИСВАНЕ	Противопаразитни средства/Средства, действащи срещу ендо-паразити“
		Овце	100 µg/kg 250 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Мускул Мазнина Черен дроб Бъбрек		
		Говеда, овце	10 µg/kg	Мляко	Срокът на временните МДСОК изтича на 31 декември 2015 г.	

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 682/2014 НА КОМИСИЯТА
от 20 юни 2014 година
за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „кюзантел“
(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 14 във връзка с член 17 от него,

като взе предвид становището на Европейската агенция по лекарствата, изготвено от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба,

като има предвид, че:

- (1) Максимално допустимите стойности на остатъчни количества („МДСОК“) за фармакологичноактивните субстанции, предназначени за използване в Съюза във ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни, или в биоцидни продукти, използвани в животновъдството, трябва да бъдат установени в съответствие с Регламент (ЕО) № 470/2009.
- (2) Фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на МДСОК в храни от животински произход са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията ⁽²⁾.
- (3) Понастоящем субстанцията кюзантел е включена в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 като разрешена субстанция за мускул, мазнина, черен дроб, бъбрек и мляко от животни от рода на говедата и овцете. Валидността на временните максимално допустими стойности на остатъчните количества от посочената субстанция, установени по отношение на млякото от животни от рода на говедата и овцете, изтече на 1 януари 2014 г.
- (4) Бяха представени допълнителни данни, които бяха оценени от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба, в резултат на което той препоръча временните МДСОК за кюзантел по отношение на млякото от животни от рода на говедата и овцете да бъдат установени като окончателни.
- (5) Поради това вписването за кюзантел в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 следва да бъде съответно изменено.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по ветеринарните лекарствени продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 се изменя съгласно посоченото в приложението към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията от 22 декември 2009 г. относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход (ОВ L 15, 20.1.2010 г., стр. 1).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

В таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 вписването за субстанцията клозантел се замества със следното:

Фармакологичноактивна субстанция	Маркерно остатъчно вещество	Животински видове	МДСОК	Прицелни тъкани	Други разпоредби (в съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 470/2009)	Терапевтична класификация
„Клозантел	Клозантел	Говеда	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 45 µg/kg	Мускул Мазнина Черен дроб Бъбрек Мляко	НЯМА ВПИСВАНЕ	Противопаразитни средства/средства, действащи срещу ендопаразити“
		Овце	1 500 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 5 000 µg/kg 45 µg/kg	Мускул Мазнина Черен дроб Бъбрек Мляко		

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 683/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 37/2010 по отношение на субстанцията „клорсулон“****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 14 във връзка с член 17 от него,

като взе предвид становището на Европейската агенция по лекарствата, изготвено от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба,

като има предвид, че:

- (1) Максимално допустимите стойности на остатъчни количества (МДСОК) за фармакологичноактивните субстанции, предназначени за използване в Съюза във ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни, или в биоцидни продукти, използвани в животновъдството, трябва да бъдат установени в съответствие с Регламент (ЕО) № 470/2009.
- (2) Фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на МДСОК в храни от животински произход са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията ⁽²⁾.
- (3) Понастоящем субстанцията клорсулон е включена в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 като разрешена субстанция за мускул, черен дроб, бъбрек и мляко от животни от рода на говедата. Валидността на временните максимално допустими стойности на остатъчните количества от посочената субстанция, установени по отношение на млякото от животни от рода на говедата, изтече на 1 януари 2014 г.
- (4) Бяха представени допълнителни данни, които бяха оценени от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба, в резултат на което той препоръча временните МДСОК за клорсулон по отношение на млякото от животни от рода на говедата да бъдат установени като окончателни.
- (5) Поради това вписването за клорсулон в таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 следва да бъде съответно изменено.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по ветеринарните лекарствени продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 се изменя съгласно посоченото в приложението към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията от 22 декември 2009 г. относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход (ОВ L 15, 20.1.2010 г., стр. 1).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

В таблица 1 от приложението към Регламент (ЕС) № 37/2010 вписването за субстанцията клорсулон се заменя със следното:

Фармакологичноактивна субстанция	Маркерно остатъчно вещество	Животински видове	МДСОК	Прицелни тъкани	Други разпоредби (в съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 470/2009)	Терапевтична класификация
„Клорсулон	Клорсулон	Говеда	35 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 16 µg/kg	Мускул Черен дроб Бъбрек Мляко	НЯМА ВПИСВАНЕ	Противопаразитни средства/средства, действащи срещу ендопаразити“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 684/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за разрешаване на кантаксантин като фуражна добавка за кокошки за развъждане (притежател на разрешителното DSM Nutritional Products Ltd.)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 1831/2003 се предвижда разрешително за добавките за използване при храненето на животните и се уреждат основанията и процедурите за издаване на такова разрешително.
- (2) В съответствие с член 7 от Регламент (ЕО) № 1831/2003 беше подадено заявление за издаване на разрешително за кантаксантин. Посоченото заявление беше придружено от данните и документите, изисквани съгласно член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1831/2003.
- (3) Заявлението се отнася до разрешаването на препарат от кантаксантин като фуражна добавка за кокошки за развъждане, която следва да бъде класифицирана в категорията „зоотехнически добавки“.
- (4) Европейският орган за безопасност на храните („Органа“) заключи в становището си от 12 декември 2012 г. ⁽²⁾, че при предложените условия на използване препаратът от кантаксантин не се отразява неблагоприятно върху здравето на животните, човешкото здраве или околната среда, както и че е в състояние да подобри репродуктивната способност на кокошки за развъждане. Органът не счита, че са необходими специфични изисквания за мониторинг след пускането на пазара. Той също така провери доклада относно метода за анализ на фуражната добавка във фуражите, представен от референтната лаборатория, определена с Регламент (ЕО) № 1831/2003.
- (5) При оценката на препарата от кантаксантин се установи, че са изпълнени определените в член 5 от Регламент (ЕО) № 1831/2003 условия за издаване на разрешително. Следователно употребата на посочения препарат следва да бъде разрешена, както е посочено в приложението към настоящия регламент.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Разрешаване

Разрешава се употребата на посочения в приложението препарат, принадлежащ към категорията добавки „зоотехнически добавки“ и към функционалната група „други зоотехнически добавки“, като добавка при храненето на животните при спазване на установените в същото приложение условия.

⁽¹⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.⁽²⁾ EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2013 г.; 11(1):3047.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Идентификационен номер на добавката	Наименование на притежателя на разрешителното	Добавка	Състав, химична формула, описание, метод за анализ	Вид или категория животни	Максимална възраст	Минимално съдържание	Максимално съдържание	Други разпоредби	Срок на валидност на разрешителното	Максимално допустими граници на остатъчни вещества (МДГОВ) в съответните храни от животински произход
						mg активно вещество/kg пълноценен фураж със съдържание на влага 12 %				
Категория „зоотехнически добавки“. Функционална група „други зоотехнически добавки“ (стабилизиране на репродуктивните способности)										
4d161g	DSM Nutritional Products Ltd, представляван от DSM Nutritional products Sp. Z.o.o.	Кантаксантин	Състав на добавката Препарат, съдържащ минимум: 10 % кантаксантин; ≤ 2,2 % етоксикин; дихлорметан: ≤ 10 mg/kg добавка. Характеристика на активното вещество кантаксантин C₄₀H₅₂O₂ CAS № 514-78-3 Съдържание на основно вещество: минимум 96 % Получено чрез химичен синтез Метод за анализ ⁽¹⁾ — За определяне на общото съдържание на кантаксантин във фуражната добавка: спектрофотометрия (426 nm) — За определяне на общото съдържание на кантаксантин в премикси и фуражи: Нормално фазова високоефективна течна хроматография, комбинирана с VIS детекция (NP-HPLC-VIS, 466 nm)	Кокошки за развъждане	—	6	6	1. В упътването за употреба на добавката и премикса да се посочат условията на съхранение и устойчивостта при топлинна обработка. 2. Примесът от различни източници на кантаксантин не следва да надвишава 6 mg кантаксантин/kg пълноценен фураж. 3. Смесването на този препарат с кантаксантин и други каротеноиди е разрешено, при условие че общата концентрация на примеса не надвишава 80 mg/kg пълноценен фураж. 4. Мерки за безопасност на ползвателите: по време на работа да се използват средства за дихателна защита, предпазни очила и ръкавици.	10 юли 2024 г.	15 mg кантаксантин/kg черен дроб (влажна тъкан) и 2,5 mg кантаксантин/kg кожа/мазнина (влажна тъкан)

⁽¹⁾ Подробна информация относно методите за анализ може да бъде намерена на интернет адреса на референтната лаборатория на Европейския съюз за фуражни добавки: www.irmm.jrc.be/eurl-feed-additives.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 685/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета и на приложението към Регламент (ЕС) № 231/2012 на Комисията по отношение на съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол, в твърди добавки в храни****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните ⁽¹⁾, и по-специално член 10, параграф 3 и член 14 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1331/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за установяване на обща разрешителна процедура за добавките в храните, ензимите в храните и ароматизантите в храните ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 се установява списък на Съюза на добавките, одобрени за употреба в храни, и условията за тяхната употреба.
- (2) С Регламент (ЕС) № 231/2012 на Комисията ⁽³⁾ се определят спецификациите на добавките в храните, включени в списъците в приложения II и III към Регламент (ЕО) № 1333/2008.
- (3) Тези списъци могат да бъдат актуализирани в съответствие с общата процедура, посочена в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1331/2008, по инициатива на Комисията или при постъпване на заявление.
- (4) На 13 септември 2011 г. бе подадено заявление за разрешаване на употребата на съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол (съполимер на ПВА, присаден върху ПЕГ), във водни филмови покрития с незабавно освобождаване за добавки в храни. На държавите членки бе предоставен достъп до заявлението в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 1331/2008.
- (5) Европейският орган за безопасност на храните направи оценка на безопасността на съполимера на ПВА, присаден върху ПЕГ, при употребата му като добавка в храните и стигна до заключението, че употребата му като филмово покритие в хранителни добавки не поражда опасения във връзка с безопасността при предложените видове употреба ⁽⁴⁾.
- (6) Съполимерът на ПВА, присаден върху ПЕГ, е предназначен за употреба във водни филмови покрития с незабавно освобождаване за добавки в храни. Той защитава срещу неприятен вкус или мирис, подобрява външния вид, улеснява поглъщането на таблетките, придава характерен външен вид и защитава чувствителните активни съставки. Специфично свойство на веществото е, че е изключително гъвкаво, с нисък вискозитет и се разтваря бързо в киселинна, неутрална и алкална водна среда. Поради това е целесъобразно да се разреши използването на съполимера на ПВА, присаден върху ПЕГ, като глазираш агент в твърди хранителни добавки, и като Е-номер на тази добавка в храна да бъде определен Е 1209.
- (7) Спецификациите за съполимера на ПВА, присаден върху ПЕГ, следва да се включат в Регламент (ЕС) № 231/2012 при включването на добавката за първи път в списъка на Съюза на добавките в храните, съдържащ се в приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008.
- (8) Поради това Регламент (ЕО) № 1333/2008 и Регламент (ЕС) № 231/2012 следва да бъдат съответно изменени.

⁽¹⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 231/2012 на Комисията от 9 март 2012 г. за определяне на спецификации на добавките в храните, включени в списъците в приложения II и III към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 83, 22.3.2012 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2013 г.; 11(8):3303.

- (9) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 се изменя в съответствие с приложение I към настоящия регламент.

Член 2

Приложението към Регламент (ЕС) № 231/2012 се изменя в съответствие с приложение II към настоящия регламент.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 се изменя, както следва:

- 1) В част Б, точка 3 „Добавки, различни от оцветители и подсладители“ след вписването за добавката в храни Е 1208 (съполимер на винилпириolidон и винилацетат) се вмъква следното вписване:

„Е 1209	Съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол“
---------	--

- 2) В част Д, в категория храни 17.1 „Хранителни добавки, предлагани в твърдо състояние, включително ампули, таблетки и подобни форми, с изключение на формите за дъвчене“ след вписването за добавката в храни Е 1208 се вмъква следното вписване:

	„Е 1209	Съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол	100 000“		
--	---------	---	----------	--	--

ПРИЛОЖЕНИЕ II

В приложението към Регламент (ЕС) № 231/2012 след вписването за Е 1208 (съполимер на винилпиролidon и винилацетат) се вмъква следното вписване:

„Е 1209 СЪПОЛИМЕР НА ПОЛИВИНИЛОВ АЛКОХОЛ, ПРИСАДЕН ВЪРХУ ПОЛИЕТИЛЕНГЛИКОЛ

Синоними	Съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху макрогол; поли(етан-1,2-диол-прис-етанол); етенол, полимер с оксиран, присаден; оксиран, полимер с етанол, присаден; съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху етиленов оксид
Определение	Съполимерът на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол, е синтетичен съполимер, който се състои от звена в приблизително съотношение 75 % ПВА и 25 % ПЕГ
CAS номер	96734-39-3
Химично наименование	Съполимер на поливинилов алкохол, присаден върху полиетиленгликол
Химична формула	
Средна молекулна маса	От 40 000 до 50 000 g/mol
Описание	Бял до жълтеникав прах
Идентификация	
Разтворимост	Умерено разтворим във вода, разредени киселини и разредени разтвори на алкални хидроксиди; практически неразтворим в етанол, оцетна киселина, ацетон и хлороформ
Инфрачервен спектър	Трябва да съответства
Стойност на рН	5,0 — 8,0
Чистота	
Естерно число	От 10 до 75 mg/g KOH
Динамичен вискозитет	От 50 до 250 mPa·s
Загуба след изсушаване	Не повече от 5 %
Сульфатна пепел	Не повече от 2 %
Винилацетат	Не повече от 20 mg/kg
Оцетна киселина/общо ацетати	Не повече от 1,5 %
Етиленгликол	Не повече от 50 mg/kg
Диетиленгликол	Не повече от 50 mg/kg
1,4-диоксан	Не повече от 10 mg/kg
Етиленов оксид	Не повече от 0,2 mg/kg
Арсен	Не повече от 3 mg/kg
Олово	Не повече от 1 mg/kg
Живак	Не повече от 1 mg/kg
Кадмий	Не повече от 1 mg/kg

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 686/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за изменение на регламенти (ЕО) № 983/2009 и (ЕС) № 384/2010 по отношение на условията за използване на някои здравни претенции, свързани с въздействието на растителните стероли и растителните станоли за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните ⁽¹⁾, и по-специално член 17, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 1924/2006 се предвижда, че заявленията за разрешаване на здравни претенции трябва да бъдат изпращани до националния компетентен орган на съответната държава членка. Националният компетентен орган препраща тези заявления на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), наричан по-долу „Органът“. Органът трябва да даде становище относно здравната претенция и да го препрати на Комисията, която се произнася относно разрешаването на здравната претенция, като взема предвид становището на Органа.
- (2) Съгласно член 16, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 становището на Органа в подкрепа на разрешаването на здравна претенция може да включва специфични условия за използването на претенцията.
- (3) Разрешението на здравна претенция може да бъде изменено по молба на заявителя или ползвателя съгласно член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 или след становище на Органа, издадено по негова собствена инициатива или по молба на държава членка или на Комисията в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1924/2006.
- (4) С оглед на становището на Органа, издадено по молба на Комисията и сходна молба на Франция, по отношение на възможността за посочване на количествен ефект в здравните претенции, свързани с въздействието на растителните стероли/растителните станолови естери за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта (въпроси № EFSA-Q-2009-00530 и Q-2009-00718) ⁽²⁾, с Регламент (ЕС) № 376/2010 ⁽³⁾ Комисията измени условията за използване на две здравни претенции, свързани с въздействието на растителните стероли и растителните станолови естери за понижаване на нивото на холестерола в кръвта, както е определено в Регламент (ЕО) № 983/2009 на Комисията ⁽⁴⁾, като посочи количествен ефект. Освен това въз основа на същото становище на Органа с Регламент (ЕС) № 384/2010 ⁽⁵⁾ Комисията разреши здравна претенция, свързана с въздействието на растителните стероли/растителните станолови естери за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта, като определи условията за използване, свързани с посочването на количествен ефект.
- (5) Във връзка с подаденото от Raisio Nutrition Ltd. заявление съгласно член 14, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1924/2006, Органът трябваше да се произнесе със становище по здравна претенция, свързана с въздействието на растителните станоли под формата на растителни станолови естери за понижаване на концентрацията на LDL-холестерол в кръвта (въпрос № EFSA-Q-2011-00851) ⁽⁶⁾. Предложената от заявителя претенция беше формулирана, както следва: „Показано е, че дневният прием на 3 g растителни станоли под формата на естери

⁽¹⁾ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.⁽²⁾ *The EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ), 2009 г., 1175, стр. 1—9.⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 376/2010 на Комисията от 3 май 2010 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 983/2009 за разрешение и отхвърляне на дадени здравни претенции за храните, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и развитието и здравето на децата (ОВ L 111, 4.5.2010 г., стр. 3).⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 983/2009 на Комисията от 21 октомври 2009 г. за разрешение и отхвърляне на дадени здравни претенции за храните, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и развитието и здравето на децата (ОВ L 277, 22.10.2009 г., стр. 3).⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 384/2010 на Комисията от 5 май 2010 г. за разрешаване и отхвърляне на определени здравни претенции за храните, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата (ОВ L 113, 6.5.2010 г., стр. 6).⁽⁶⁾ *The EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ), 2012 г.; 10(5):2692.

понижава нивото на холестерола в кръвта с 12 %. Високото ниво на холестерол е рисков фактор за развитието на коронарна болест на сърцето⁽¹⁾. Освен това заявителят поиска да бъде посочено, че минималното време за постигане на посочения ефект е една — две седмици, и да бъде дадено разрешение за претенции за широк набор от храни, в това число жълти масла за мазане, млечни продукти, сирена, ръжен хляб, овесено брашно, продукти от ферментирало соево мляко (продукти от вида на киселото мляко за пиене и ядене с лъжица) и овесени млечни напитки.

- (6) На 16 май 2012 г. Комисията и държавите членки получиха научното становище на Органа, който въз основа на предоставените данни стигна до заключението, че дневният прием на 3 g (от 2,7 до 3,3 g) растителни станолови естери понижава нивото на LDL-холестерола в кръвта с 11,4 % (доверителен интервал от 95 %: 9,8—13,0) и че минималното време, необходимо за постигане на максимален ефект от растителните станолови естери върху понижаването на нивото на LDL-холестерола в кръвта, е две — три седмици. Освен това Органът стигна до заключението, че въпреки че е доказано, че растителните станолови естери, прибавени към храни, като подобни на маргарин масла за мазане, майонеза, заливки за салати и млечни продукти, като мляко, кисело мляко, включително нискомаслено, и сирене, понижават нивата на LDL-холестерола в кръвта, степента на въздействие на растителните станоли, прибавени към други форми на храни, за понижаване на нивото на холестерола не е така добре установена.
- (7) Unilever PLC и Unilever NV подадоха заявление съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 за изменение на условията за използване на здравните претенции, свързани с въздействието на растителните стероли и растителните станоли за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта (въпрос № EFSA-Q-2011-01241) ⁽¹⁾. Изменението се отнася до степента на ефекта на понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта (7—12 %) при дневен прием на растителни стероли и растителни станоли между 1,5 и 3 g. Освен това заявителят поиска да се посочи, че минималното време за постигане на посочения ефект е една — две седмици.
- (8) На 16 май 2012 г. Комисията и държавите членки получиха научното становище на Органа, който въз основа на предоставените данни стигна до заключението, че дневният прием на 3 g (от 2,6 до 3,4 g) растителни стероли и растителни станолови естери понижава нивото на LDL-холестерола в кръвта с 11,3 % (доверителен интервал от 95 %: 10,0—12,5) и че минималното време, необходимо за постигане на максимален ефект от растителните стероли и растителните станоли за понижаването на нивото на LDL-холестерола в кръвта, е две — три седмици. Органът също така отбеляза в своята оценка, че дневният прием на растителни стероли и растителни станоли между 1,5 и 3 g има сходно въздействие за понижаване на нивото на LDL-холестерола в кръвта.
- (9) В условията за използване на разрешените здравни претенции за растителни стероли, растителни станолови естери и растителни стероли/растителни станолови естери, установени в регламенти (ЕО) № 983/2009 и (ЕС) № 384/2010, се предвижда да се прави позоваване на степента на ефекта на понижаване на нивото на холестерола на посочените вещества по отношение на храни, попадащи в определени категории. Съгласно тези условия, когато се прави позоваване на степента на ефекта на понижаване на нивото на холестерола, потребителите трябва да бъдат информирани, че дневният прием на 1,5—2,4 g растителни стероли и/или растителни станолови естери понижава нивото на LDL-холестерола със 7—10 % в рамките на две — три седмици. Тъй като новите данни показаха, че при дневен прием на по-големи количества от тези вещества (до 3 g) се постига допълнителен ефект, е необходимо условията за използване да бъдат изменени по отношение на информацията за потребителите относно степента на ефекта и необходимия дневен прием, като се вземат предвид научните становища на Органа.
- (10) За да се гарантира, че претенциите, разрешени с регламенти (ЕО) № 983/2009 и (ЕС) № 384/2010, не водят до объркване или подвеждане на потребителите, условията за използване по отношение на информацията за потребителите относно степента на ефекта на понижаване на нивото на холестерола следва да бъдат определени по адекватен начин. Тъй като дневният прием на растителни стероли и растителни станоли между 1,5 и 3 g има сходно въздействие, е целесъобразно да се посочи същата степен на въздействие за растителните стероли, растителните станолови естери и растителните стероли/растителните станолови естери. Съгласно Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията ⁽²⁾ консумацията на повече от 3 g растителни стероли и растителни станоли следва да се избягва. Поради това е целесъобразно в условията за използване да се предвиди прием само до 3 g.
- (11) Поради това регламенти (ЕО) № 983/2009 и (ЕС) № 384/2010 следва да бъдат съответно изменени.
- (12) При определянето на мерките, предвидени в настоящия регламент, бяха взети под внимание коментарите на заявителите и на отделни граждани, получени от Комисията в съответствие с член 16, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1924/2006.
- (13) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

⁽¹⁾ The EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2012 г.; 10(5):2693.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията от 31 март 2004 г. относно етиктирането на храни и съставки на храните с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли и/или фитостанолови естери (ОВ L 97, 1.4.2004 г., стр. 44).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕО) № 983/2009

Приложение I към Регламент (ЕО) № 983/2009 се изменя, както следва:

- 1) Първото вписване (относно здравната претенция „Доказано е, че растителните стероли намаляват нивото на/понижават холестерола в кръвта. Високото ниво на холестерол е рисков фактор за развитието на коронарна болест на сърцето“) се изменя, както следва:

- а) текстът в петата колона (условия за използване на претенцията) се заменя със следното:

„Информация за потребителя, че благотворният ефект се получава при дневен прием на 1,5—3 g растителни стероли. Позоваване на степента на ефекта може да се прави единствено по отношение на храни в следните категории: жълти масла за мазане, млечни продукти, майонеза и заливки за салати. При позоваване на степента на ефекта на потребителите трябва да се посочи интервалът „7—10 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 1,5—2,4 g растителни стероли, или интервалът „10—12,5 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 2,5—3 g растителни стероли, и времето, за което той се постига — „2 до 3 седмици“.“

- б) текстът в седмата колона (номер на становището на ЕОБХ (EFSA) се заменя със следното:

„Q-2008-085

Q-2009-00530 и Q-2009-00718

Q-2011-01241“.

- 2) Второто вписване (относно здравната претенция „Доказано е, че растителните станолови естери намаляват нивото на/понижават холестерола в кръвта. Високото ниво на холестерол е рисков фактор за развитието на коронарна болест на сърцето“) се изменя, както следва:

- а) текстът в петата колона (условия за използване на претенцията) се заменя със следното:

„Информация за потребителя, че благотворният ефект се получава при дневен прием на 1,5—3 g растителни станоли. Позоваване на степента на ефекта може да се прави единствено по отношение на храни в следните категории: жълти масла за мазане, млечни продукти, майонеза и заливки за салати. При позоваване на степента на ефекта на потребителите трябва да се посочи интервалът „7—10 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 1,5—2,4 g растителни станоли, или интервалът „10—12,5 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 2,5—3 g растителни станоли, и времето, за което той се постига — „2 до 3 седмици“.“

- б) текстът в седмата колона (номер на становището на ЕОБХ (EFSA) се заменя със следното:

„Q-2008-118

Q-2009-00530 и Q-2009-00718

Q-2011-00851

Q-2011-01241“.

Член 2

Изменения на Регламент (ЕС) № 384/2010

Първото вписване в приложение I към Регламент (ЕС) № 384/2010 (относно здравната претенция „Доказано е, че растителните стероли и растителните станолови естери намаляват нивото на/понижават холестерола в кръвта. Високото ниво на холестерол е рисков фактор за развитието на коронарна болест на сърцето“) се изменя, както следва:

- а) текстът в петата колона (условия за използване на претенцията) се заменя със следното:

„Информация за потребителя, че благотворният ефект се получава при дневен прием на 1,5—3 g растителни стероли/станоли. Позоваване на степента на ефекта може да се прави единствено по отношение на храни в следните категории: жълти масла за мазане, млечни продукти, майонеза и заливки за салати. При позоваване на степента на ефекта, на потребителите трябва да се посочи интервалът „7—10 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 1,5—2,4 g растителни стероли/станоли, или интервалът „10—12,5 %“ за храни, които осигуряват дневен прием на 2,5—3 g растителни стероли/станоли, и времето, за което той се постига — „2 до 3 седмици“.“

б) текстът в седмата колона (номер на становището на ЕОБХ (EFSA) се заменя със следното:

„Q-2008-779

Q-2009-00530 и Q-2009-00718

Q-2011-01241“.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 687/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 185/2010 по отношение на изясняване, хармонизиране и опростяване на мерките за сигурност на въздухоплаването, равностойността на стандартите за сигурност и мерките за сигурност на товарите и пощата****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002 ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Опитът по прилагането на Регламент (ЕС) № 185/2010 на Комисията ⁽²⁾ показва необходимостта от изменения в реда и условията за прилагане на някои общи основни стандарти.
- (2) Някои специфични мерки, свързани със сигурността във въздухоплаването, следва да бъдат изяснени, хармонизирани или опростени, за да се внесе по-голяма правна яснота, така че да се избегнат различни тълкувания на законодателството и допълнително да се гарантира прилагането по най-добрия начин на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването.
- (3) Измененията се отнасят до прилагането на ограничен брой мерки във връзка със забранени предмети, сигурността на въздухоплавателните средства, проверки за сигурност на товари, поща и стоки, предназначени за полета и за летището, както и оборудване за сигурност.
- (4) В съответствие с Регламент (ЕО) № 272/2009 на Комисията ⁽³⁾ Комисията следва да признае равностойността на стандартите за сигурност във въздухоплаването на трети държави и други държави и територии, спрямо които не се прилага дял VI от ДФЕС, при условие че са изпълнени критериите, изложени в същия регламент.
- (5) Комисията провери, че летищата, разположени на Гърнзи, остров Ман и Джърси, изпълняват критериите, изложени в част Д от приложението към Регламент (ЕО) № 272/2009.
- (6) В приложението към Регламент (ЕС) № 185/2010 на Комисията се изброяват трети държави и други държави и територии, спрямо които дял VI от ДФЕС не се прилага и в които прилаганите стандарти за сигурност са признати за равностойни на общите основни стандарти, установени с Регламент (ЕО) № 272/2009.
- (7) Както в Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията ⁽⁴⁾, така и в Регламент (ЕС) № 185/2010 се определят подобни изисквания за сигурност за субекти, извършващи дейност във веригата на доставки на товари и поща.
- (8) Изискванията за сигурност за програмата за пълноправни контролори и познати изпращачи във връзка със сигурността на въздухоплаването, определени в Регламент (ЕС) № 185/2010, и за програмата за упълномощени икономически оператори за митниците, определени в Регламент (ЕИО) № 2454/93, следва да бъдат допълнително съгласувани, за да се даде възможност за взаимно признаване, което да улесни засегнатите предприятия и държавни органи, като в същото време се запазят съществуващите нива на сигурност.
- (9) Поради това Регламент (ЕС) № 185/2010 следва да бъде съответно изменен,
- (10) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по сигурност на гражданското въздухоплаване,

⁽¹⁾ ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 72.⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 185/2010 на Комисията от 4 март 2010 г. за установяване на подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването (ОВ L 55, 5.3.2010 г., стр. 1).⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 272/2009 на Комисията от 2 април 2009 г. за допълване на общите основни стандарти за сигурност на гражданското въздухоплаване, предвидени в приложението към Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 91, 3.4.2009 г., стр. 7).⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕС) № 185/2010 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Точка 5, буква о) от приложението се прилага, считано от 1 юли 2014 г.

Точка 10, буква б) и точка 11, буква б) от приложението се прилагат, считано от 1 март 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Регламент (ЕС) № 185/2010 се изменя, както следва:

1) Глава 1 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 1.0.5:

„1.0.5. Позоваванията на трети държави в настоящата глава и, когато е приложимо, в отделно решение на Комисията включват други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор.“;

б) точка 1.3.1.7 се заличава;

в) добавя се следната точка 1.6:

„1.6. ЗАБРАНЕНИ ПРЕДМЕТИ

1.6.1. Не се разрешава на лица, които не са пътници, да внасят в зони с ограничен достъп предметите, изброени в притурка 1—А.

1.6.2. Допуска се изключение от точка 1.6.1, при условие че на лицето е разрешено да внася забранени предмети в зони с ограничен достъп с цел изпълнение на задачи, които са от съществено значение за функционирането на летищните съоръжения или на въздухоплавателните средства, или за изпълнение на задължения по време на полет.

1.6.3. С цел да може да се свери дали предметът, носен от лице с разрешение да носи един или повече предмети, изброени в притурка 1—А, съпада с някой от разрешените:

- а) лицето трябва да има разрешително и да го носи. Разрешителното трябва да е посочено или в пропуската за допускане в зони с ограничен достъп, или в отделна писмена декларация. В разрешителното се посочват предметите, които могат да бъдат носени, или като категория, или като конкретни предмети. Ако разрешителното е посочено в пропуската, то трябва да е разпознаваемо на принципа „необходимост да се знае“; или
- б) на пункта за проверка за сигурност трябва да е на разположение система, посочваща кои лица имат разрешение да носят предмети и какви са тези предмети — или по категория, или като конкретни предмети.

Сверянето се извършва, преди да се позволи на лицето да внесе съответните предмети в зони с ограничен достъп или на борда на въздухоплавателно средство, или при нарочно поискване от лица, осъществяващи наблюдение или патрулиране съгласно точка 1.5.1, буква в).

1.6.4. Предметите, изброени в притурка 1—А, могат да бъдат съхранявани в зони с ограничен достъп, при условие че те се съхраняват при спазване на изискванията за сигурност. Предметите, изброени в букви в), г) и д) от притурка 4—В, могат да бъдат съхранявани в зони с ограничен достъп, при условие че пътниците нямат достъп до тях.“;

г) Добавя се следната притурка 1—А:

„ПРИТУРКА 1—А

ЛИЦА, КОИТО НЕ СА ПЪТНИЦИ

СПИСЪК НА ЗАБРАНЕНИТЕ ПРЕДМЕТИ

а) *пушки, огнестрелни оръжия и други устройства, изстрелващи твърди предмети* — устройства, които могат или се предполага, че могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания чрез изстрелване на твърди предмети, включително:

- всички видове огнестрелни оръжия, като пистолети, револвери, пушки, гладкоцевни пушки,
- огнестрелни оръжия играчки, модели и имитации на огнестрелни оръжия, които могат да бъдат объркани с истински оръжия,
- съставни части на огнестрелни оръжия с изключение на телескопични мерници,
- оръжия със сгъстен въздух и с CO₂, като въздушни пистолети и пушки, пистолети и пушки за стрелба със сачми, както и пистолети и пушки с топчета,

- сигнални и стартови пистолети,
- лъкове, арбалети и стрели,
- харпуни и копиевидни оръжия,
- прашки и катапулти;

б) *зашеметяващи устройства* — устройства, предназначени специално за зашеметяване или обездвижване, включително:

- устройства, които причиняват шок, като пистолети за зашеметяване, оръжия с куршуми с освобождаване на електрически заряд (тейзъри) и палки за зашеметяване,
- средства за зашеметяване и за убиване на животни,
- всякакви химикали, газове и спрейове, които причиняват обездвижване или зашеметяване, като например газ „Мейс“, лютивни спрейове, сълзотворен газ, киселинни спрейове и спрейове против животни;

в) *експлозивни и запалителни вещества и устройства* — експлозивни и запалителни вещества и устройства, които могат или се предполага, че могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания или за заплахата за безопасността на въздухоплавателното средство, включително:

- боеприпаси,
- капсул-детонатори,
- детонатори и фитили,
- модели или имитации на взривни устройства,
- мини, гранати и други заредени с взривни вещества контейнери,
- фойерверки и други пиротехнически средства,
- димни бомби и патрони,
- динамит, барут и пластични взривни вещества;

г) всякакви други предмети, които могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания и чието използване в зони с ограничен достъп не е обичайно — например предмети от екипировка за бойни изкуства, шпаги, саби и др.“

2) Глава 3 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 3.0.6:

„3.0.6. Позоваванията на трети държави в настоящата глава и, когато е приложимо, в отделно решение на Комисията включват други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор.“;

б) точка 3.2.1.1 се заменя със следното:

„3.2.1.1. Независимо от това в коя част на летището е паркирано въздухоплавателното средство, всяка от неговите външни врати трябва да бъде защитена срещу неразрешен достъп чрез:

- а) незабавна нарочна проверка на лицата, които се опитват да влязат без разрешение; или
- б) затваряне на външната врата. Когато въздухоплавателното средство се намира в критична част, външните врати, които не са достъпни за лица, намиращи се на земята, се считат за затворени, при условие че помощните средства за осигуряване на достъп са отстранени и са поставени на достатъчно разстояние от въздухоплавателното средство, така че достъпът на лица да бъде възпрепятстван в достатъчна степен; или
- в) електронни средства, които веднага да откриват опит за неразрешен достъп; или
- г) електронна система за достъп на всички врати, водещи директно към мостика за качване на пътниците на борда, намиращ се в близост до отворена врата на въздухоплавателното средство, която система чрез пропуски позволява преминаването само на лица, обучени в съответствие с точка 11.2.3.7. Тези лица трябва да гарантират предотвратяването на непозволен достъп по време на използването на вратата от тях.“;

в) притурка 3—Б се заменя със следното:

„ПРИТУРКА 3—Б

СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР И В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на сигурността на въздухоплавателните средства следните трети държави, както и други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор, бяха признати като прилагащи стандарти за сигурност, равностойни на общите основни стандарти:

Съединени американски щати

Фарьорски острови — по отношение на летище Vagar

Гренландия — по отношение на летище Kangerlussuaq

Гърнзи

Джърси

Остров Ман

Комисията уведомява незабавно съответните компетентни органи на държавите членки, ако разполага с информация, от която е видно, че стандартите за сигурност, прилагани от посочената трета държава или съответна друга държава или територия със значително отражение върху общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

Съответните компетентни органи на държавите членки трябва незабавно да бъдат уведомени, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на относимите стандарти за сигурност, прилагани от третата държава или съответната друга държава или територия, е възстановена.“

3) Глава 4 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 4.0.5:

„4.0.5. Позоваванията на трети държави в настоящата глава и, когато е приложимо, в отделно решение на Комисията включват други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор.“;

б) притурка 4—Б се заменя със следното:

„ПРИТУРКА 4—Б

ПЪТНИЦИ И РЪЧЕН БАГАЖ

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР И В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на пътниците и ръчния багаж следните трети държави, както и други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор, бяха признати като прилагащи стандарти за сигурност, равностойни на общите основни стандарти:

Съединени американски щати

Фарьорски острови — по отношение на летище Vagar

Гренландия — по отношение на летище Kangerlussuaq

Гърнзи

Джърси**Остров Ман**

Комисията уведомява незабавно съответните компетентни органи на държавите членки, ако разполага с информация, от която е видно, че стандартите за сигурност, прилагани от трета държава или съответна друга държава или територия със значително отражение върху общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

Съответните компетентни органи на държавите членки трябва незабавно да бъдат уведомени, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на съответните стандарти за сигурност, прилагани от третата държава или съответната друга държава или територия, е възстановена.“

4) Глава 5 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 5.0.5:

„5.0.5. Позоваванията на трети държави в настоящата глава и, когато е приложимо, в отделно решение на Комисията включват други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор.“;

б) притурка 5—А се заменя със следното:

„ПРИТУРКА 5—А

РЕГИСТРИРАН БАГАЖ

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР И В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на регистрирания багаж следните трети държави, както и други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор, бяха признати като прилагащи стандарти за сигурност, равностойни на общите основни стандарти:

Съединени американски щати

Фарьорски острови — по отношение на летище Vagar

Гренландия — по отношение на летище Kangerlussuaq

Гърни

Джърси

Остров Ман

Комисията уведомява незабавно съответните компетентни органи на държавите членки, ако разполага с информация, от която е видно, че стандартите за сигурност, прилагани от трета държава или съответна друга държава или територия със значително отражение върху общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

Съответните компетентни органи на държавите членки трябва незабавно да бъдат уведомени, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на съответните стандарти за сигурност, прилагани от третата държава или съответната друга държава или територия, е възстановена.“

5) Глава 6 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 6.0.3:

„6.0.3. Позоваванията на трети държави в настоящата глава и, когато е приложимо, в отделно решение на Комисията включват други държави и територии, спрямо които, в съответствие с член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не се прилага дял VI от посочения договор.“;

б) в точка 6.3.1.2 буква б) се заменя със следното:

„б) Съответният компетентен орган или валидаторът на сигурността във въздухоплаването в ЕС, който действа от негово име, разглежда програмата за сигурност и после извършва проверка на място на посочените обекти, за да прецени дали заявителят изпълнява изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете за неговото изпълнение.

Освен за изискванията, определени в точка 6.2, проучването на обекта на заявителя от съответните митнически органи съгласно член 14н от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията (*) се счита за проверка на място, ако е било извършено не по-рано от 3 години преди датата, на която заявителят кандидатства за одобрение като пълноправен контролор. Сертификатът АЕО и съответната оценка на митническите органи се представят от заявителя за допълнителна инспекция.

(*) Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1).“;

в) в точка 6.3.1.4 се добавя следният параграф:

„Освен за изискванията, определени в точка 6.2, проучването на обекта на пълноправния контролор от съответните митнически органи съгласно член 14н от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията се счита за проверка на място.“;

г) точка 6.3.1.5 се заменя със следното:

„6.3.1.5. Ако съответният компетентен орган не е убеден, че пълноправният контролор все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете за неговото изпълнение, той отнема предоставения статус на пълноправен контролор за конкретния обект или обекти.

Ако субектът вече не е притежател на сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, или ако действието на този сертификат е спряно поради несъответствие с член 14к от същия регламент, съответният компетентен орган предприема необходимите действия, за да се увери, че пълноправният контролор все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008.

Субектът трябва да информира съответния компетентен орган за всякакви промени, свързани с неговия сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93.

Съответният компетентен орган гарантира, че непосредствено след отнемането на статуса и при всички случаи в срок от 24 часа след това промяната в статуса на предишния пълноправен контролор е посочена в „База данни на Съюза относно сигурността на веригата за доставки“.“;

д) добавя се следната точка 6.3.1.8:

„6.3.1.8. Съответният компетентен орган предоставя на митническите органи цялата информация, свързана със статуса на даден пълноправен контролор, която може да е от значение по отношение на притежаването на сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93. Това включва информация, свързана с нови одобрения на пълноправни контролори, отнемане на статуса на пълноправен контролор, потвърждаване на валидността и инспекции, както и графици за проверки и резултати от тези оценки.

Най-късно до 1 март 2015 г. трябва да бъдат определени условията за извършване на този обмен на информация между съответния компетентен орган и националните митнически органи.“;

е) точка 6.3.2.3 се заменя със следното:

„6.3.2.3 Пълноправният контролор гарантира, че пратки, които не са били подложени преди на изисквания пълен контрол за сигурност, са:

а) проверени в съответствие с точка 6.2; или

б) приети за съхранение под изключителната отговорност на пълноправния контролор, не могат да бъдат идентифицирани като товар за превоз във въздухоплавателно средство преди подбор и са подбрани самостоятелно без намесата на изпращача или лице или субект, различни от тези, които са назначени и обучени от пълноправния контролор за тази цел.

Буква б) може да се прилага само ако изпращачът не може да предвиди, че пратката трябва да бъде превозена по въздух.“;

ж) в точка 6.3.2.6 буква д) се заменя със следното:

„д) причината за определяне на статуса по отношение на сигурността, както следва:

- „КС“, което означава „получено от познат изпращач“, или
- „АС“, което означава „получено от регистриран изпращач“, или
- „РА“, което означава „подбрано от пълноправен контролър“, или
- използваните средства или методи за проверка, или
- основанията за освобождаване на пратката от проверка;“

з) точка 6.4.1.2 се заменя със следното:

„6.4.1.2. Съответният компетентен орган на всяка държава членка определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, посочена в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, отговорностите за изпълнението на следната процедура за одобрение на познатите изпращачи:

- а) заявителят кандидатства за одобрение от съответния компетентен орган на държавата членка, в която се намира неговият обект.

На заявителя се предоставят „Насоки за познати изпращачи“, съдържащи се в притурка 6—Б, и „Контролен списък за валидиране за познати изпращачи“, който се съдържа в притурка 6—В;

- б) съответният компетентен орган или валидаторът на сигурността във въздухоплаването в ЕС, който действа от негово име, извършва проверка на място на посочените обекти, за да прецени дали заявителят изпълнява изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете за неговото изпълнение.

С цел да направи оценка дали заявителят спазва тези изисквания, съответният компетентен орган или валидаторът на сигурността във въздухоплаването в ЕС, който действа от негово име, използва „Контролен списък за валидиране за познати изпращачи“, който се съдържа в притурка 6—В. Този контролен списък включва декларация за поемане на ангажменти, която се подписва от законния представител на заявителя или от лицето, което отговаря за сигурността на обекта.

След попълването на контролния списък информацията в него се третира като класифицирана.

Подписаната декларация се съхранява от съответния компетентен орган или от валидатора на сигурността във въздухоплаването в ЕС и се предоставя при поискване на съответния компетентен орган;

- в) проучването на обекта на заявителя от съответните митнически органи съгласно член 14н от Регламент (ЕО) № 2454/93 се счита за проверка на място, ако е било извършено не по-рано от 3 години преди датата, на която заявителят кандидатства за одобрение като познат изпращач. В тези случаи кандидатът трябва да попълни информацията, изисквана в първата част от „Контролен списък за валидиране за познати изпращачи“, който се съдържа в притурка 6—В, и да го изпрати на съответния компетентен орган заедно с декларация за поемане на ангажменти, която се подписва от законния представител на заявителя или от лицето, което отговаря за сигурността на обекта.

Сертификатът АЕО и съответната оценка на митническите органи се представят от заявителя за допълнителна инспекция.

Подписаната декларация се съхранява от съответния компетентен орган или от валидатора на сигурността във въздухоплаването в ЕС и се предоставя при поискване на съответния компетентен орган;

- г) ако съответният компетентен орган е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б) или а) и в), според случая, той гарантира включването на данните за изпращача в „База данни на Съюза относно сигурността на веригата за доставки“ не по-късно от следващия работен ден. При вписването в базата данни за всеки одобрен обект съответният компетентен орган издава уникален буквено-цифров идентификатор в стандартен формат.

Ако съответният компетентен орган не е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б) или а) и в), според случая, той уведомява незабавно за причините субекта, който кандидатства за одобрение като познат изпращач;

д) познатият изпращач не се счита за одобрен, докато неговите данни не бъдат включени в „База данни на Съюза относно сигурността на веригата за доставки“;

и) в точка 6.4.1.4 се добавя следният параграф:

„Проучването на обекта на познатия изпращач от съответните митнически органи съгласно член 14н от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията се счита за проверка на място.“;

й) точка 6.4.1.5 се заменя със следното:

„6.4.1.5 Ако съответният компетентен орган вече не е убеден, че познатият изпращач все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете за неговото изпълнение, той отнема предоставения статус на познат изпращач за конкретния обект или обекти.

Ако субектът вече не е притежател на сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, или ако действието на този сертификат е спряно поради несъответствие с член 14к от същия регламент, съответният компетентен орган предприема необходимите действия, за да се увери, че познатият изпращач все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008.

Субектът трябва да информира съответния компетентен орган за всякакви промени, свързани с неговия сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93.

Съответният компетентен орган гарантира, че непосредствено след отнемането на статуса и при всички случаи в срок от 24 часа след това промяната в статуса на предишния познат изпращач е посочена в „База данни на Съюза относно сигурността на веригата за доставки“;

к) добавя се следната точка 6.4.1.7:

„6.4.1.7. Съответният компетентен орган предоставя на митническите органи цялата информация, свързана със статуса на даден познат изпращач, която може да е от значение по отношение на притежаването на сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93. Това включва информация, свързана с нови одобрения на познати изпращачи, отнемане на статуса на познат изпращач, потвърждаване на валидността и инспекции, както и графици за проверки и резултати от тези оценки.

Най-късно до 1 март 2015 г. трябва да бъдат определени условията за извършване на този обмен на информация между съответния компетентен орган и националните митнически органи.“;

л) точка 6.6.1.1, буква в) се заменя със следното:

„в) декларацията на превозвача, включена в притурка 6—Д, се попълва от превозвача, сключил споразумението за превоз с пълноправния контролор, познатия изпращач или регистрирания изпращач, освен ако самият превозвач е одобрен като пълноправен контролор.

Подписаната декларация се съхранява от пълноправния контролор, познатия изпращач или регистрирания изпращач, от чието име се извършва превозът. Копие от подписаната декларация може да бъде предоставено при поискване и на пълноправния контролор или на въздушния превозвач, който получава пратката, или на съответния компетентен орган; или“;

м) точка 6.8.2.3 се заменя със следното:

„6.8.2.3 съответният компетентен орган може да определи даден въздушен превозвач като АССЗ за ограничен период от време, който завършва най-късно на 30 юни 2016 г., в случай че дадено валидиране на сигурността във въздухоплаването в ЕС не е могло да бъде извършено по обективни причини, които са извън обхвата на отговорността на въздушния превозвач. Когато такова определяне се предоставя за срок, по-голям от шест месеца, съответният компетентен орган трябва да е проверил, че въздушният превозвач прилага вътрешна програма за осигуряване на качеството на сигурността, която е с равностойна степен на строгост като тази на валидирането на сигурността във въздухоплаването в ЕС.“;

н) точка 6.8.3.1, буква в) се заменя със следното:

„в) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от регистриран изпращач, действащ под отговорността на АССЗ или на пълноправен контролор, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, пратката е защитена от неправомерни действия от момента на провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване и тя не се превозва с пътническо въздухоплавателно средство; или“;

о) точка 6.8.3.2 се заменя със следното:

„6.8.3.2. Товарите и пощата, превозвани към Съюза, се проверяват посредством някое от средствата и методите, изброени в точка 6.2.1, по стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен, че товарите и пощата не съдържат забранени предмети.“;

п) в точка 6.8.3.3 буква а) се заменя със следното:

„а) че всички товари и поща, превозвани с цел прехвърляне или транзит, се проверяват в съответствие с точка 6.8.3.2 или са били предмет на контрол за сигурност от самия него или от друг субект, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, в мястото на произход или на друго място от веригата на доставка, и такива пратки са били защитени от неправомерни действия от момента на провеждане на контрола за сигурност до момента на натоварване;“

р) в точка 6.8.4.1 уводното изречение се заменя със следното:

„6.8.4.1. За да станат пълноправни контролори или познати изпращачи, валидирани в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, намиращите се в трети държави субекти трябва да са валидирани в съответствие с една от следните две възможности и да бъдат включени в базата данни на АССЗ, на които директно доставят товари или поща за превоз към Съюза;“

с) добавят се следните точки 6.8.4.4—6.8.4.6:

„6.8.4.4. Субект за въздушни товари или поща, експлоатиращ мрежа от различни обекти в трети държави, може да получи единно определяне като пълноправен контролор, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, което обхваща всички обекти на мрежата, при условие че:

- а) операциите на мрежата, които са от значение за сигурността във въздухоплаването, включително транспортни услуги между обектите, са обхванати от единна програма за сигурност или от стандартизирани програми за сигурност; и
- б) за изпълнението на програмата или програмите за сигурност се прилага единна вътрешна програма за осигуряване на качеството на сигурността, която е с равностойна степен на строгост като тази на валидирането на сигурността във въздухоплаването в ЕС; и
- в) преди определянето на мрежата като пълноправен контролор, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, следните обекти на субекта са били подложени на валидиране на сигурността във въздухоплаването в ЕС:
 - i) обектите, от които товари или поща се доставят директно на един АССЗ; и
 - ii) най-малко два или 20 % от обектите от мрежата, като е валидна по-голямата стойност, от които товари или поща се подават до обектите, упоменати в подточка i); и
 - iii) всички обекти, разположени в трети държави, изброени в притурка 6—И към приложението към Решение С(2010) 774 на Комисията.

За да се запази валидността на определянето за пълноправен контролор, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС, за всички обекти от все още невалидираната мрежа най-късно до 30 юни 2018 г., всяка година след годината на определянето поне още два или 20 % от обектите, като е валидна по-голямата стойност, от които се подават товари или поща до обектите, упоменати в буква в), подточка i), трябва да бъдат подложени на валидиране на сигурността във въздухоплаването в ЕС, докато бъдат валидирани всички обекти.

Валидатор на сигурността във въздухоплаването в ЕС изготвя пътна карта за последователността, в която всяка година трябва да бъдат валидирани обекти, като те са избрани на случаен принцип. Пътната карта се изготвя независимо от субекта, който експлоатира мрежата, и не може да се променя от същия субект. Тази пътна карта представлява неразделна част от доклада за валидиране, въз основа на който мрежата се определя като пълноправен контролор от трета държава, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС.

След като даден обект от мрежата е бил подложен на валидиране на сигурността във въздухоплаването в ЕС, той се счита за пълноправен контролор, валидиран в областта на сигурността във въздухоплаването в ЕС в съответствие с точка 6.8.4.2, буква а).

6.8.4.5. Ако при валидирането на сигурността във въздухоплаването в ЕС за обект от мрежата, посочена в точка 6.8.4.4, буква в), подточка ii), се направи заключението, че за обекта не е постигнато съответствие с целите, посочени в контролния списък от притурка 6—B2, товарите и пощата от този обект се проверяват на обект, валидиран в съответствие с точка 6.8.4.2, буква а), докато ново валидиране на сигурността във въздухоплаването в ЕС потвърди съответствието с целите съгласно контролния списък.

6.8.4.6. Срокът на действие на точки 6.8.4.4 — 6.8.4.6 изтича на 30 юни 2018 г.“

6) Притурка 6—Б се изменя, както следва:

а) преди раздела „Въведение“ се вмъква следният параграф:

„Ако сте притежател на сертификат АЕО, посочен в буква б) или в) от член 14а, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 (т.нар. сертификати АЕОФ и АЕОС), и ако обектът, за който кандидатствате за статус на познат изпращач, е проверен успешно от митническите органи на дата не по-рано от 3 години преди датата на кандидатстване за статус на познат изпращач, от Вас се изисква да попълните и представите подписана от законен представител на Вашето дружество част 1 относно организацията и отговорностите, както и декларацията за поемане на ангажименти от „Контролен списък за валидиране за познати изпращачи“, който се съдържа в притурка 6—В.“;

б) раздел „Организация и отговорности“ се заменя със следното:

„Организация и отговорности

От Вас ще се изисква да предоставите подробности относно Вашата организация (наименование, данъчен номер по ДДС или регистрационен номер в търговска палата, или идентификационен номер, получен при регистрацията на дружеството, ако е приложимо, номер на сертификата АЕО и дата на последната проверка на този обект от митническите органи, ако е приложимо), адрес на подлежащия на валидиране обект и основен адрес на организацията (ако се различава от този на подлежащия на валидиране обект). Трябва да се посочат датата на предишното посещение за валидиране и последният уникален буквено-цифров идентификатор (ако е приложимо), както и характерът на стопанската дейност, приблизителният брой на служителите на обекта, името и длъжността на лицето, отговарящо за сигурността на въздушните товари и на въздушната поща, както и координати за връзка.“

7) В притурка 6—В част 1 се заменя със следното:

„Част 1: Организация и отговорности

1.1. Дата на валидиране (*)

дд/мм/гггг	
------------	--

1.2. Дата на предишното валидиране и уникален буквено-цифров идентификатор (UNI), където е приложимо

дд/мм/гггг	
------------	--

UNI	
-----	--

1.3. Наименование на организацията, подлежаща на валидиране (*)

Наименование

Данъчен номер по ДДС/регистрационен номер в търговска палата/идентификационен номер, получен при регистрацията на дружеството (ако е приложимо)

1.4. Информация за сертификат АЕОФ или АЕОС, според случая

Номер на сертификата АЕО	
--------------------------	--

Дата на последната проверка на обекта от митнически органи	
--	--

1.5. Адрес на подлежащия на валидиране обект (*)

Номер/блок/сграда	
-------------------	--

Улица	
-------	--

Град	
Пощенски код	
Държава	

1.6. Основен адрес на организацията (ако се различава от този на подлежащия на валидиране обект, при условие че е в същата държава)

Номер/блок/сграда	
Улица	
Град	
Пощенски код	
Държава	

1.7. Характер на стопанската дейност — видове обработвани товари

1.8. Отговаря ли заявителят за:

а) производството б) опаковането в) съхранението г) изпращането д) друго — моля уточнете	
1.9. Приблизителен брой на служителите на обекта	

1.10. Име и длъжност на лицето, отговарящо за сигурността на въздушните товари и на въздушната поща (*)

Име	
Длъжност	

1.11. Телефонен номер за контакт

Тел. номер	
------------	--

1.12. Адрес за електронна поща (*)

Електронна поща	
-----------------	--

8) В притурка 6—Д седмото тире от втория параграф се заменя със следното:

„— транспортът не може да се възлага на трета страна като подизпълнител, освен ако въпросната трета страна:

- а) е подписала споразумение за превоз с пълноправния контролър, познатия изпращач или регистрирания изпращач, отговарящ за транспорта [същото име, както по-горе]; или
- б) е одобрена или сертифицирана от съответния компетентен орган; или
- в) има споразумение за превоз с долуподписания превозвач с изискване третата страна да не използва подизпълнител и да изпълнява процедурите за сигурност, посочени в тази декларация. Долуподписаният превозвач продължава да носи пълната отговорност за целия превоз от името на пълноправния контролър, познатия изпращач или регистрирания изпращач; и“.

- 9) Притурка 6—Е се заменя със следното:

„ПРИТУРКА 6—Е

ТОВАРИ И ПОЩА

6—Ei

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР И В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

6—Eii

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР И ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ОПРЕДЕЛЯНЕ КАТО АССЗ, СА ИЗБРОЕНИ В ОТДЕЛНО РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА.

6—Eiii

ДЕЙНОСТИ ПО ВАЛИДИРАНЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КАКТО И ДРУГИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, СПРЯМО КОИТО, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 355 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НЕ СЕ ПРИЛАГА ДЯЛ VI ОТ ПОСОЧЕНИЯ ДОГОВОР, ПРИЗНАТИ КАТО РАВНОСТОЙНИ НА ВАЛИДИРАНЕТО НА СИГУРНОСТТА ВЪВ ВЪЗДУХОПЛАВАНЕТО В ЕС

- 10) Глава 8 се изменя, както следва:

- а) точка 8.0.4 се заменя със следното:

„8.0.4. Списъкът на забранени предмети в стоките, предназначени за полета, е същият като списъка, определен в притурка 1—А. Забранените предмети се третират в съответствие с точка 1.6.“;

- б) точка 8.1.4 се заменя със следното, считано от 1 март 2015 г.:

„8.1.4. Определяне на познати доставчици

8.1.4.1. Всеки субект („доставчикът“), който гарантира контрола за сигурност, посочен в точка 8.1.5, и доставя стоки, предназначени за полета, но не директно на борда на въздухоплавателното средство, трябва да бъде определен като познат доставчик от оператора или субекта, за който той извършва доставки („назначаващия субект“). Това не се отнася за пълноправните доставчици.

8.1.4.2. За да бъде определен за познат доставчик, доставчикът трябва да предостави на назначаващия субект:

- а) „Декларация за поемане на ангажменти — познат доставчик на стоки, предназначени за полета“, съдържаща се в притурка 8—Б. Тази декларация се подписва от законния представител; и

- б) програмата за сигурност, обхващаща проверките за сигурност, посочени в точка 8.1.5.

8.1.4.3. Всички познати доставчици трябва да бъдат определени въз основа на валидиране на:

- а) съответствието и пълнотата на програмата за сигурност по отношение на точка 8.1.5; и

- б) изпълнението на програмата за сигурност без недостатъци.

Ако съответният компетентен орган или назначаващия субект вече не е убеден, че познатият доставчик все още спазва изискванията съгласно точка 8.1.5, назначаващия субект отнема незабавно предоставения статус на познат доставчик.

8.1.4.4. Съответният компетентен орган определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, посочена в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, дали валидирането на програмата за сигурност и на нейното изпълнение трябва да се извършва от национален одитор, от валидатор на сигурността във въздухоплаването в ЕС или от лице, действащо от името на назначаващия субект, което е определено и обучено за тази цел.

Валидиранията трябва да се документират и, ако не е посочено друго в настоящия регламент, трябва да се проведат преди определянето и да се повтарят всеки 2 години след това.

Когато валидирането се извършва не от името на назначаващия субект, трябва да му бъде предоставена всякаква документация по валидирането.

8.1.4.5. Валидирането на изпълнението на програмата за сигурност, потвърждаващо липсата на недостатъци, се състои от:

- а) посещение на място на доставчика веднъж на всеки 2 години; или
- б) редовни проверки при получаването на стоки от този познат доставчик, които започват след определянето му, включително:
 - проверка дали лицето, което доставя стоките от името на познатия доставчик, е надлежно обучено, и
 - проверка дали стоките са надлежно обезопасени, и
 - проверка на стоките по същия начин както на стоки, получени от непознат доставчик.

Тези проверки трябва да се извършват по непредсказуем начин най-малко веднъж на всеки три месеца или върху 20 % от доставките на познатия доставчик за назначаващия субект.

Вариант б) може да се използва само ако съответният компетентен орган определи в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, че валидирането трябва да се извършва от лице, което действа от името на назначаващия субект.

8.1.4.6. Прилаганите методи и процедури, които трябва да бъдат следвани по време на определянето и след него, се посочват в програмата за сигурност на назначаващия субект.

8.1.4.7. Назначаващият субект поддържа:

- а) списък на всички познати доставчици, определени от него, в който се посочва датата на изтичане на валидността на определянето им; и
- б) подписаната декларация, копие от програмата за сигурност и докладите, документиращи нейното изпълнение за всеки познат доставчик — поне още 6 месеца след като изтече валидността на определянето му.

При поискване тези документи се предоставят на съответния компетентен орган с цел контрол на спазването.

11) Глава 9 се изменя, както следва:

а) точка 9.0.4 се заменя със следното:

„9.0.4. Списъкът на забранени предмети в стоките, предназначени за летището, е същият като списъка, определен в притурка 1—А. Забранените предмети се третират в съответствие с точка 1.6.“;

б) точка 9.1.3 се заменя със следното, считано от 1 март 2015 г.:

„9.1.3. Определяне на познати доставчици

9.1.3.1. Всеки субект („доставчикът“), който гарантира контрола за сигурност, посочен в точка 9.1.4, и доставя стоки, предназначени за летището, трябва да бъде определен от летищния оператор за познат доставчик.

9.1.3.2. За да бъде определен за познат доставчик, доставчикът трябва да предостави на летищния оператор:

- а) „Декларация за поемане на ангажименти — познат доставчик на стоки, предназначени за летището“, включена в притурка 9—А. Тази декларация се подписва от законния представител; и
- б) програмата за сигурност, обхващаща проверките за сигурност, посочени в точка 9.1.4.

9.1.3.3. Всички познати доставчици трябва да бъдат определени въз основа на валидиране на:

- а) съответствието и пълнотата на програмата за сигурност по отношение на точка 9.1.4; и
- б) изпълнението на програмата за сигурност без недостатъци.

Ако съответният компетентен орган или летищният оператор вече не е убеден, че познатият доставчик все още спазва изискванията съгласно точка 9.1.4, летищният оператор незабавно отнема предоставения статус на познат доставчик.

- 9.1.3.4. Съответният компетентен орган определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, посочена в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, дали валидирането на програмата за сигурност и на нейното изпълнение трябва да се извършва от национален одитор, от валидатор на сигурността във въздухоплаването в ЕС или от лице, действащо от името на летищния оператор, което е определено и обучено за тази цел.

Валидиранията трябва да се документират и, ако не е посочено друго в настоящия регламент, трябва да се проведат преди определянето и да се повтарят всеки 2 години след това.

Когато валидирането се извършва не от името на летищния оператор, трябва да му бъде предоставена съответната документация.

- 9.1.3.5. Валидирането на изпълнението на програмата за сигурност, потвърждаващо липсата на недостатъци, се състои от:

- а) посещение на място на доставчика веднъж на всеки 2 години; или
- б) редовни проверки при влизането в зоната с ограничен достъп на стоки, доставени от този познат доставчик, които започват след определянето му, включително:
 - проверка дали лицето, което доставя стоките от името на познатия доставчик, е надлежно обучено, и
 - проверка дали стоките са надлежно обезопасени, и
 - проверка на стоките по същия начин както на стоки, получени от непознат доставчик.

Тези проверки трябва да се извършват по непредсказуем начин най-малко веднъж на всеки три месеца или върху 20 % от доставките на познатия доставчик за летищния оператор.

Вариант б) може да се използва само ако съответният компетентен орган определи в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, че валидирането трябва да се извършва от лице, което действа от името на летищния оператор.

- 9.1.3.6. Прилаганите методи и процедури, които трябва да бъдат следвани по време на определянето и след него, се посочват в програмата за сигурност на летищния оператор.

- 9.1.3.7. Летищният оператор поддържа:

- а) списък на всички познати доставчици, определени от него, в който се посочва датата на изтичане на валидността на определянето им; и
- б) подписаната декларация, копие от програмата за сигурност и докладите, документиращи нейното изпълнение за всеки познат доставчик — поне още 6 месеца след като изтече валидността на определянето му.

При поискване тези документи се предоставят на съответния компетентен орган с цел контрол на спазването.

- 12) Глава 12 се изменя, както следва:

- а) точка 12.4.2 „**Стандарти за системите за откриване на експлозив**“ се заменя със следното:

„12.4.2. **Стандарти за системите за откриване на експлозив**

- 12.4.2.1. Всички системи за откриване на експлозив, инсталирани преди 1 септември 2014 г., трябва да отговарят поне на стандарт 2.

- 12.4.2.2. Стандарт 2 е валиден до 1 септември 2020 г.

- 12.4.2.3. Съответният компетентен орган може да разреши използването на системите за откриване на експлозив, отговарящи на стандарт 2, които са инсталирани между 1 януари 2011 г. и 1 септември 2014 г., да продължи най-късно до 1 септември 2022 г.

- 12.4.2.4. Съответният компетентен орган уведомява Комисията, когато разрешава системи за откриване на експлозив, отговарящи на стандарт 2, да продължат да се използват след 1 септември 2020 г.

- 12.4.2.5. Всички системи за откриване на експлозив, инсталирани след 1 септември 2014 г., трябва да отговарят на стандарт 3.

- 12.4.2.6. Всички системи за откриване на експлозив трябва да отговарят на стандарт 3 не по-късно от 1 септември 2020 г., освен ако се прилага точка 12.4.2.3.“;

б) списъкът на притурките след точка 12.11 се заменя със следното:

„ПРИТУРКА 12—А

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на рамковите метал-детектори (WTMD) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Б

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на системите за откриване на експлозиви (EDS) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—В

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на оборудването за проверка на течности, аерозоли и гелове (TAG) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Г

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на кучета за откриване на експлозиви (EDD) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Д

Подробни разпоредби за процедурите за одобрение на кучета за откриване на експлозиви (EDD) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Е

Подробни разпоредби за областите за извършване на изпитванията за одобрение и условията за изпитвания на кучета за откриване на експлозиви (EDD) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Ж

Подробни разпоредби за изискванията за контрол на качеството на кучета за откриване на експлозиви (EDD) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—З

Подробни разпоредби за „Свободно движещи се кучета за откриване на експлозиви (EDD) — стандарти за методиката на използване“ се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—И

Подробни разпоредби за „Кучета за откриване на експлозиви (EDD), използвани за дистанционно проследяване на експлозиви по мирис — стандарти за методиката на използване“ се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Й

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на оборудване за откриване на метал (MDE) се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—К

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на скенери за целите на сигурността се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12—Л

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на оборудване за откриване на следи от експлозив (ETD) се съдържат в отделно решение на Комисията.“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 688/2014 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодове и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор на генерална дирекция „Земеделие и
развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MK	113,4
	TR	83,5
	ZZ	98,5
0707 00 05	MK	50,7
	TR	90,3
	ZZ	70,5
0709 93 10	TR	107,9
	ZZ	107,9
0805 50 10	AR	100,3
	TR	141,7
	ZA	140,7
	ZZ	127,6
0808 10 80	AR	125,1
	BR	105,7
	CA	102,6
	CL	92,4
	CN	130,3
	NZ	133,9
	US	223,4
	ZA	126,2
	ZZ	130,0
0809 10 00	TR	250,6
	ZZ	250,6
0809 29 00	TR	338,2
	ZZ	338,2
0809 30	MK	87,8
	ZZ	87,8

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/79/ЕС НА КОМИСИЯТА

от 20 юни 2014 година

за изменение на допълнение В към приложение II към Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на детските играчки по отношение на ТСЕР, ТСРР и TDCP

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно безопасността на детските играчки ⁽¹⁾, и по-специално член 46, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Веществото трис(2-хлоретил)фосфат (ТСЕР), CAS № 115-96-8, е фосфатен естер, използван като пластификатор — забавител на горенето в полимери. Основните промишлени отрасли, в които се използва ТСЕР, са строителството, обзавеждането и текстилната промишленост. ТСЕР е класифициран по Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 ⁽²⁾ като канцерогенно вещество от категория 2 и токсично за репродукцията вещество от категория 1В.
- (2) В Директива 2009/48/ЕО се установяват общи изисквания за веществата, които са класифицирани като канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията по Регламент (ЕО) № 1272/2008. Такива вещества не могат да бъдат употребявани в детски играчки, в компоненти на детски играчки или в отделни на микроструктурно равнище части от играчките, освен ако те са недостъпни за децата, са разрешени с решение на Комисията или се съдържат в индивидуални концентрации, равни на или по-малки от съответните равнища на концентрация, определени за класификацията на смесите, в които те се съдържат като канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията вещества. Следователно при липса на каквито и да било конкретни изисквания ТСЕР може да се съдържа в детските играчки в концентрации, равни на или по-малки от съответното равнище на концентрация, определено за класификацията на смесите, в които той се съдържа като канцерогенно, мутагенно или токсично за репродукцията вещество, а именно 0,5 %, считано от 20 юли 2013 г., и съответно 0,3 %, считано от 1 юни 2015 г.
- (3) ТСЕР бе цялостно оценен през 2009 г. съгласно Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества ⁽³⁾. Докладът за оценката на риска, озаглавен „Оценка на риска на Европейския съюз относно ТСЕР“, показва, че ТСЕР лесно мигрира, и при поглъщане води до токсичност в бъбреците, черния дроб и мозъка, причинявайки увреждане на здравето и потенциален риск от развитие на рак.
- (4) Докладът за оценката на риска показва също така, че от 2001 г. насам в ЕС не се произвежда ТСЕР. Неговата употреба в ЕС също е намаляла, като ТСЕР постепенно е заменен с други забавители на горенето. Въпреки това наличието на ТСЕР в детските играчки не може да бъде изключено, тъй като по-голяма част от детските играчки, които се предлагат на пазара на ЕС, са внесени и следователно произведени извън ЕС.
- (5) За да се направи оценка на последствията за здравето от наличието на ТСЕР в детските играчки и целесъобразността на предвидените в Директива 2009/48/ЕО гранични стойности за ТСЕР като канцерогенно, мутагенно или токсично за репродукцията вещество, Комисията отправи искане за становище до Научния комитет по рисковете за здравето и околната среда (НКРЗОС). В становището си, прието на 22 март 2012 г. и озаглавено „Становище относно трис(2-хлоретил)фосфат (ТСЕР) в детските играчки“, НКРЗОС отбелязва, че са били установени последствия за здравето (по-специално за бъбреците) след повтаряща се експозиция на 12 mg ТСЕР/kg телесно тегло на ден. НКРЗОС отбелязва също така, че съдържанието на ТСЕР, открито от датската Агенция за защита на околната среда („датската АЗОС“) в детските играчки (0,5—0,6 %), както е съобщено в доклада на датската АЗОС „Проучване и оценка на риска на парфюмите и ароматите в детските играчки и артикулите за деца. Проучване на химичните вещества в потребителските продукти“, представлява риск за децата, дори без да се вземат под внимание други експозиции. При разглеждането на експозицията на ТСЕР от други източници, освен детските играчки (напр.

⁽¹⁾ ОВ L 170, 30.6.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1.

въздух, прах), НКРЗОС стига до заключението, че няма равнища на допълнителна експозиция, дължаща се на играчките, които да могат да бъдат счестени за безопасни, и препоръчва определяне на границата за ТСЕР в детските играчки на границата на откриване при достатъчно чувствителен метод за анализ.

- (6) Предвид горните съображения, граничните стойности от 0,5 и 0,3 %, посочени в Директива 2009/48/ЕО, се оценяват като неподходящи за здравето на децата. След консултация със заинтересованите страни „граница на откриване при достатъчно чувствителен метод за анализ“ за ТСЕР бе определена на 5 mg/kg. Тъй като тази граница се отнася до ниво на откриване, тя не се основава на токсикологичен подход.
- (7) Освен ТСЕР в същото становище от 22 март 2012 г. НКРЗОС оценени и халогенираните алтернативи на ТСЕР, а именно трис[2-хлоро-1-(хлорометил)етил]фосфат (TDCP), CAS № 13674-87-8, и трис(2-хлоро-1-метилетил)фосфат (TCPP), CAS № 13674-84-5. Тези алтернативи бяха оценени през 2008 г. съгласно Регламент (ЕИО) № 793/93.
- (8) В становището си НКРЗОС се съгласява със заключението от оценките на риска на алтернативите, според което е налице достатъчно информация от структурите, физикохимичните свойства, токсикокинетиката и мутагенните профили на ТСЕР, TDCP и TCPP в подкрепа на подхода read-across, като посочва потенциалната опасност от канцерогенност на TCPP чрез негенотоксичен механизъм. Според НКРЗОС подходът read-across предполага, че съображенията относно ТСЕР могат да се приложат и към халогенираните му алтернативи, ако се използват в производството на детски играчки.
- (9) TDCP е класифициран по Регламент (ЕО) № 1272/2008 като канцерогенно вещество от категория 2, а за TCPP, макар и да не е класифициран, НКРЗОС установява потенциална опасност от канцерогенност. Предвид горните съображения във връзка с ТСЕР и становището на НКРЗОС, граничните стойности за TDCP и TCPP следва да се определят на 5 mg/kg.
- (10) В Директива 2009/48/ЕО се предвижда, че за да се защити допълнително здравето на децата, когато е уместно, могат да бъдат установени специфични гранични стойности за химични вещества за детски играчки, предназначени за деца на възраст под три години, или други играчки, които са предназначени да бъдат поставяни в устата.
- (11) Поради това Директива 2009/48/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (12) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на комитета, създаден по силата на член 47 от Директива 2009/48/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Допълнение В към приложение II към Директива 2009/48/ЕО се заменя от със следното:

„Допълнение В

Специфични гранични стойности за химични вещества, използвани в детски играчки, предназначени за употреба от деца под 36 месеца, или в други детски играчки, предназначени да бъдат поставяни в устата, приети в съответствие с член 46, параграф 2

Вещество	CAS №	Гранична стойност
ТСЕР	115-96-8	5 mg/kg (гранична стойност на съдържанието)
TCPP	13674-84-5	5 mg/kg (гранична стойност на съдържанието)
TDCP	13674-87-8	5 mg/kg (гранична стойност на съдържанието)“

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 21 декември 2015 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 21 декември 2015 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ДИРЕКТИВА 2014/80/ЕС НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2014 година****за изменение на приложение II към Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им ⁽¹⁾, и по-специално член 8 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Въз основа на проведения първи преглед по член 10 от Директива 2006/118/ЕО бе констатирано, че липсва достатъчно информация за да могат да бъдат определени нови стандарти за качество на подземните води в приложение I към посочената директива по отношение на които и да са замърсители, но че са необходими технически адаптации в съответствие с член 8 от същата директива в приложение II към нея.
- (2) Необходимо е да бъдат приложени общи принципи за определяне на фоновите нива, за да се подобри сравнимостта на праговите стойности.
- (3) Азотното и фосфорното съдържание в подземните води имат значителен потенциал да пораждат риск от евтрофикация на свързаните с тях повърхностни води и на пряко зависещите от тях сухоземни екосистеми. Освен нитратите, които вече са включени в приложение I към Директива 2006/118/ЕО, и амониевите йони, включени в приложение II към същата директива, би следвало нитритите, които допринасят за общото съдържание на азот, както и общият фосфор, било под формата на фосфор или на фосфати, също да бъдат вземани под внимание от държавите членки при определянето на праговите стойности.
- (4) Следва да бъде призната и необходимостта да бъде получена нова информация относно други вещества, които пораждат потенциален риск, както и да се предприемат подходящи мерки. Поради това е необходимо да бъде въведен списък за наблюдение на замърсители в подземните води в рамките на Общата стратегия за прилагане на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, с оглед да се увеличи наличието на мониторингови данни за вещества, пораждащи риск или потенциален риск за подземните водни тела и по този начин да се улесни идентифицирането на вещества, включително новопоявяващи се замърсители, за които би следвало да се определят стандарти за качеството на подземните води или прагови стойности.
- (5) Предоставената от държавите членки в първите планове за управление на речните басейни информация относно замърсителите и показателите, за които са определени прагови стойности, по-специално по отношение на методиките за оценка на химичния статус на подземните води, се оказа недостатъчна за адекватно разбиране и сравняване на резултатите. Съответните изисквания относно предоставяната информация следва да бъдат изяснени и допълнени, за да се осигури прозрачност на съответното оценяване. Предоставяната информация следва също да улесни сравняването на резултатите от оценката на химичния статус в държавите членки и да допринесе за евентуално бъдещо хармонизиране на методиките за определяне на прагови стойности за подземните води.
- (6) Поради това Директива 2006/118/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (7) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 9 от Директива 2006/118/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение II към Директива 2006/118/ЕО се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

⁽¹⁾ ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19.⁽²⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

Член 2

1. Държавите членки трябва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 24 месеца след датата на влизането ѝ в сила. Те трябва незабавно да съобщят на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях трябва да се съдържа позоваване на настоящата директива, или то да бъде направено при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки трябва да съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение II се изменя, както следва:

1) В част А точка 3 се заменя със следния текст:

- „3) при наличие на повишени фонове нива на вещества или йони, или на техните показатели поради естествени хидрогеоложки причини, тези фонове нива в съответното подземно водно тяло се вземат предвид при определяне на праговите стойности. При определяне на фоновите нива следва да се вземат предвид следните принципи:
- а) Определянето на фоновите нива следва да се основава на характеризиране на подземните водни тела в съответствие с приложение II към Директива 2000/60/ЕО и на резултатите от мониторинга на подземните води съгласно приложение V към посочената директива. Стратегията за мониторинга и интерпретацията на данните следва да са съобразени с факта, че параметрите на оттока и химичните характеристики на подземните води варират както в хоризонтално, така и във вертикално направление;
 - б) В случаите, при които се разполага само с ограничени данни от мониторинг на подземните води, следва да бъдат събрани повече данни, а междувременно фоновите нива следва да се определят въз основа на ограничените мониторингови данни, с прилагане, ако това е уместно, на опростен подход, характеризиращ се с използване на подгрупа от проби, за които съответните показатели показват, че не са повлияни от човешката дейност. Следва да се взема също под внимание и информация за геохимичните преноси и процеси, когато подобна информация съществува;
 - в) В случаите, при които наличните данни от мониторинга на подземните води са недостатъчни и информацията за геохимичните преноси и процеси е оскъдна, следва да бъдат събрани повече данни и информация, а междувременно да се използва оценка за фоновите нива, като в случаите когато това е уместно тази оценка може да се прави въз основа на статистически справочни резултати за същия тип водоносни пластове в други райони, за които има достатъчно мониторингови данни.“

2) В точка 1 от част Б се добавят следните вписвания:

„Нитрити

Фосфор (общо)/Фосфати (*)

(*) Държавите членки могат по свое решение да въведат прагови стойности за общия фосфор или за фосфатите.“

3) Част В се заменя със следния текст:

„ЧАСТ В

Информация, която държавите членки са длъжни да представят по отношение на замърсителите и техните показатели, за които са въведени прагови стойности

В плановите за управление на речните басейни, които се представят в съответствие с член 13 от Директива 2000/60/ЕО, държавите членки трябва да включват информация за начина, по който е изпълнена процедурата, описана в част А от настоящото приложение.

По-специално, държавите членки трябва да предоставят:

- а) информация за всяко от подземните водни тела или за всяка група подземни водни тела, които са характеризирани като рискови, включително следните данни:
 - i) размера на водните тела;
 - ii) посочване на всеки замърсител или показател за замърсяване, който характеризира подземните водни тела като рискови;
 - iii) целите за качество на околната среда, с които е свързан съответният риск, включително данни за реалните или потенциални легитимни видове употреба или функции на подземното водно тяло, както и за взаимовръзката между подземните водни тела и съответните повърхностни води и пряко зависими сухоземни екосистеми;
 - iv) в случай на наличие на вещества с естествен произход — данни за естествените фонове нива в подземните водни тела;
 - v) информация за превишенията в случаите, при които има надхвърляне на праговите стойности;
- б) праговите стойности, прилагани на национално ниво, на ниво район на речен басейн или част от международен район на речен басейн, намиращ се на територията на съответната държава членка, или на ниво подземно водно тяло или група от подземни водни тела;

- в) връзката между праговите стойности и всеки от следните въпроси:
- i) в случай на вещества с естествен произход — съответните фонове нива;
 - ii) съответните повърхностни води и пряко зависимите сухоземни екосистеми;
 - iii) целите за качество на околната среда и други стандарти за опазване на водите, които съществуват на национално равнище, на равнището на ЕС или на международно равнище;
 - iv) всяка важна информация относно токсикологията, екотоксикологията, устойчивостта, биоакumulативния потенциал и тенденцията за разсейване на замърсителите;
- г) методиката за определяне на фоновите нива въз основа на принципите, формулирани в точка 3 от част А;
- д) причините, поради които не са въведени прагови стойности за който и да е от замърсителите и показателите, посочени в част Б;
- е) ключови елементи от оценката на химичния статус на подземните води, включително във връзка с равнището, метода и периода на обобщаване на резултатите от мониторинга, дефинирането на приемливата степен на превишение и метода за нейното изчисляване, в съответствие с посоченото в член 4, параграф 2, буква в), подточка i) и в точка 3 от приложение III.

Ако някои от данните, посочени в букви а)–е), не са включени в плановете за управление на речните басейни, държавите членки трябва да посочат в тези плановете причините за това.“

ВЪТРЕШНИ И ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК НА НАДЗОРНИЯ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

НАДЗОРНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции ⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 12 от него,

като взе предвид Решение ЕЦБ/2004/2 от 19 февруари 2004 г. за приемане на Процедурния правилник на Европейската централна банка ⁽²⁾, и по-специално член 13г от него,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

УВОДНА ГЛАВА

Член 1

Допълващ характер

Настоящият процедурен правилник допълва Процедурния правилник на Европейската централна банка. Използваните в настоящия процедурен правилник понятия имат същото значение като в Процедурния правилник на Европейската централна банка.

ГЛАВА I

НАДЗОРЕН СЪВЕТ

Член 2

Заседания на Надзорния съвет

2.1. Надзорният съвет взема решение относно датите на заседанията си по предложение на председателя. По правило Надзорният съвет заседава редовно по график, определен от него достатъчно време преди началото на всяка календарна година.

2.2. Председателят свиква заседание на Надзорния съвет по искане на не по-малко от трима от членовете му.

2.3. Председателят може да свиква заседания на Надзорния съвет и винаги когато счете това за необходимо. В тези случаи това се уточнява в придружително писмо.

2.4. По искане на председателя заседанията на Надзорния съвет могат да се провеждат и чрез телеконферентна връзка, освен ако поне трима от членове на Надзорния съвет възразят.

Член 3

Присъствие на заседанията на Надзорния съвет

3.1. Освен предвиденото тук, на заседанията на Надзорния съвет е позволено да присъстват само членовете му, а в случай че националният компетентен орган не е националната централна банка — и представителят на националната централна банка.

⁽¹⁾ ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.

⁽²⁾ ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 33.

3.2. По правило всеки представител на националния компетентен орган може да има един придружител. В случай че националният компетентен орган не е националната централна банка, настоящият параграф се прилага спрямо представителя, който има право на глас. Настоящият параграф се прилага и в случай на присъствие на заместник, както е предвидено в член 3.3.

3.3. В случай че представител на националния компетентен орган или когато националният компетентен орган не е националната централна банка — представител на националната централна банка, е възпрепятстван да присъства, той може да определи писмено свой заместник, който да присъства и да упражни правото му на глас, когато е приложимо, освен ако в писменото съобщение е предвидено друго. Писменото съобщение се изпраща на председателя своевременно преди заседанието.

3.4. При отсъствие на председателя и на заместник-председателя Надзорният съвет се председателства на първо място от най-старшия член на Надзорния съвет от гледна точка на продължителност на членството, а в случай че двама или повече членове са равни по продължителност на членството — и по възраст.

3.5. По покана на председателя на заседанията могат да участват като наблюдатели представител на Европейската комисия и/или представител на Европейския банков орган. Председателят кани представителите на Комисията и на Европейския банков орган, в случай че е представено искане за такава покана от поне трима от членовете на Надзорния съвет. Като прилага същите правила, Надзорният съвет може да покани и други лица да присъстват на заседанията му, ако счете това за необходимо.

Член 4

Организация на заседанията на Надзорния съвет

4.1. Дневният ред за заседанията се приема от Надзорния съвет. Предварителният дневен ред се изготвя от председателя и се изпраща, заедно със свързаните с него документи, на членовете на Надзорния съвет най-късно пет работни дни преди съответното заседание, с изключение на извънредните случаи, когато председателят действа по подходящ начин с оглед на обстоятелствата. Надзорният съвет може да реши да премахне или да добави точки към предварителния дневен ред по предложение на председателя или на друг член на Надзорния съвет. С изключение на извънредните случаи, точка от предварителния дневен ред следва да отпадне по искане на най-малко трима от членовете на Надзорния съвет, ако свързаните с нея документите не са били изпратени навреме на членовете на Надзорния съвет.

4.2. Протоколите от заседанията на Надзорния съвет се предоставят за одобрение от членовете му на следващото заседание (или при необходимост по-рано — чрез писмена процедура) и се подписват от председателя.

Член 5

Достъп до информация

Всички членове на Надзорния съвет разполагат с редовен достъп до актуализирана информация относно институциите, които се считат за значими съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013. Предоставяната на членовете на Надзорния съвет информация следва да съдържа ключови данни, които позволяват придобиването на съдържателна представа относно тези институции. За целта Надзорният съвет може да приема вътрешни образци за обмена за информация.

Член 6

Гласуване

6.1. За целите на настоящия член представителите на органите на участваща държава членка се считат заедно за един член.

6.2. Освен ако друго е посочено изрично в писмена форма от националния компетентен орган, правото на глас се упражнява от представителя на националния компетентен орган или от заместника му в съответствие с член 3.3.

6.3. За провеждане на гласуване на Надзорния съвет е необходим кворум от две трети от членовете му, имащи право на глас. При липса на кворум председателят може да свика извънредно заседание, на което членовете на Надзорния съвет могат да гласуват, независимо от кворума.

6.4. Надзорният съвет пристъпва към гласуване по искане на председателя. Председателят започва процедура по гласуване и по искане на трима от членовете на Надзорния съвет.

6.5. Освен ако е предвидено друго в Регламент (ЕС) № 1024/2013, Надзорният съвет взема решения с обикновено мнозинство от гласовете на членовете, имащи право на глас. Всеки член има право на един глас. В случай на равенство на гласовете председателят има решаващ глас. В случаите, изложени в член 26, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, се прилагат правилата за гласуване, предвидени в член 13в от Процедурния правилник на Европейската централна банка.

6.6. Председателят може да започне процедура по тайно гласуване по искане на поне трима от членовете на Надзорния съвет с право на глас.

6.7. Гласуването може да се извърши и чрез писмена процедура, освен ако най-малко трима от членовете на Надзорния съвет с право на глас възразят. В този случай точката се включва в дневния ред на следващото заседание на Надзорния съвет. При писмената процедура се изисква по-правило не по-малко от пет работни дни за запознаване с въпроса на всеки член на Надзорния съвет и вписване на разискванията в протокола от следващото заседание на Надзорния съвет. Липсата на изрично упражнено право на глас от член на Надзорния съвет в писмена процедура се счита за одобрение.

Член 7

Извънредни случаи

7.1. В извънредни случаи председателят или в негово отсъствие — заместник-председателят, свиква своевременно заседание на Надзорния съвет за вземане на необходимите решения, когато е целесъобразно и чрез телеконферендна връзка чрез дерогация от член 2.4. При свикване на такова заседание председателят или в негово отсъствие — заместник-председателят, уточнява в поканата, че чрез дерогация от член 6.3, ако не бъде достигнат кворум от 50 % за извънредни решения, заседанието ще бъде закрито и непосредствено след това ще бъде открито извънредно заседание, на което могат да бъдат вземани решения независимо от кворума.

7.2. Надзорният съвет може да установи допълнителни вътрешни правила за вземане на решения и други мерки в извънредни случаи.

Член 8

Делегиране на правомощия

8.1. Надзорният съвет може да упълномощи председателя или заместник-председателя да предприема от негово име и на негова отговорност ясно определени управленски или административни мерки, включително използването на инструменти при подготовката на решение, което ще бъде взето колективно от членовете на Надзорния съвет в по-късен момент, и инструменти за прилагане на окончателни решения, взети от Надзорния съвет.

8.2. Надзорният съвет може също да поиска от председателя или от заместник-председателя да приеме: i) окончателния текст на някой от инструментите, определени в член 8.1, при условие че същественото съдържание на такъв инструмент вече е било определено по време на обсъжданията, и/или ii) окончателни решения, когато това делегиране включва ограничени и ясно определени изпълнителни правомощия, упражняването на които подлежи на строг преглед с оглед на обективни критерии, установени от Надзорния съвет.

8.3. Делегираните и решенията, приети в съответствие с членове 8.1 и 8.2, се вписват в протоколите от заседанията на Надзорния съвет.

ГЛАВА II

РЪКОВОДЕН КОМИТЕТ

Член 9

Ръководният комитет

Създава се Ръководен комитет на Надзорния съвет в съответствие с член 26, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

Член 10**Правомощия**

10.1. Ръководният комитет подпомага дейността на Надзорния съвет и отговаря за подготовката на заседанията на Надзорния съвет.

10.2. Ръководният комитет изпълнява задачите си по подготовката в интерес на Европейския съюз като цяло и работи при пълна прозрачност с Надзорния съвет.

Член 11**Състав и назначаване на членове**

11.1. Ръководният комитет се състои от осем членове от Надзорния съвет: председателя и заместник-председателя на Надзорния съвет, един представител на Европейската централна банка (ЕЦБ) и петима представители на националните компетентни органи.

11.2. Ръководният комитет се председателства от председателя на Надзорния съвет или по изключение в негово отсъствие — от заместник-председателя.

11.3. Надзорният съвет назначава представителите на националните компетентни органи, като осигурява справедлив баланс и ротация между националните компетентни органи. Надзорният съвет следва ротационна система, съгласно която националните компетентни органи се разпределят в четири групи в съответствие с подреждане, основано на общите консолидирани банкови активи в съответната участваща държава членка. Всяка група има най-малко един член в Ръководния комитет. Надзорният съвет преразглежда групирането на годишна база или когато държава членка приеме еврото или установи тясно сътрудничество с ЕЦБ. Ротацията на членовете в рамките на всяка група следва азбучния ред на наименованията на участващите държави членки на техните национални езици. Класификацията на националните компетентни органи в групи и разпределянето на местата в Ръководния комитет спрямо групите са установени в приложението.

11.4. Мандатът на представителите на националните компетентни органи като членове на Ръководния комитет е една година.

11.5. Председателят на ЕЦБ назначава представителя на ЕЦБ в Ръководния комитет измежду четиримата представители на ЕЦБ в Надзорния съвет и определя съответния му мандат.

11.6. Списъкът на членовете на Ръководния комитет се публикува и се актуализира редовно.

Член 12**Заседания на Ръководния комитет**

12.1. Ръководният комитет взема решение относно датите на заседанията си по предложение на председателя. Председателят може да свиква заседания и винаги когато счете това за необходимо. По искане на председателя заседанията на Ръководния комитет могат да се провеждат и чрез телеконферентна връзка, освен ако поне двама от членове на Ръководния комитет възразят.

12.2. Дневният ред за всяко заседание на Ръководния комитет се предлага от председателя и се приема от Ръководния комитет в началото на заседанието. Всички членове на Ръководния комитет могат да предлагат на председателя точки и документи, които да бъдат разгледани от Ръководния комитет.

12.3. Дневният ред за заседание на Ръководния комитет се предоставя преди заседанието на разположение на всички членове на Надзорния съвет. Протоколите от заседанията на Ръководния комитет се предоставят на разположение на всички членове на Надзорния съвет преди следващото заседание на Надзорния съвет.

12.4. По предложение на председателя Ръководният комитет може да реши да покани един или повече от останалите членове на Надзорния съвет да присъства(т) на негово заседание или на част от негово заседание. Когато се разискват конкретни въпроси, свързани с отделна кредитна институция, се кани представителят на националния компетентен орган на участващата държава членка, в която е установена тази кредитна институция.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Член 13

Влизане в сила

Настоящият процедурен правилник влиза в сила на 1 април 2014 г.

Съставено във Франкфурт на Майн на 31 март 2014 година.

Председател на Надзорния съвет

Danièle NOUY

ПРИЛОЖЕНИЕ

РОТАЦИОННА СИСТЕМА

За целите на член 11.3 се прилага следната ротационна система въз основа на данните към 31 декември 2012 г.:

Група	Държава членка	Брой на местата в Ръководния комитет
1	DE FR	1
2	ES IT NL	1
3	BE IE EL LU AT PT FI	2
4	EE CY LV MT SI SK	1

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 1/2014 НА КОМИТЕТА, СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ ЗА ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

от 1 април 2014 година

във връзка с изменението на глава 6 относно съдовете под налягане, на глава 16 относно строителните продукти и за актуализиране на препратките към нормативните документи, изброени в приложение 1

(2014/379/ЕС)

КОМИТЕТЪТ,

като взе предвид Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценката за съответствие („споразумението“), и по-специално член 10, параграфи 4 и 5 и член 18, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Европейският съюз прие нова директива относно транспортируемото оборудване под налягане ⁽¹⁾, а Швейцария измени законовите, подзаконовите и административните си разпоредби, които съгласно член 1, параграф 2 от споразумението се приемат за еквивалентни с гореспосоченото законодателство на Европейския съюз;
- (2) Глава 6 „Съдове под налягане“ от приложение 1 следва да бъде изменена, за да бъдат отразени тези промени.
- (3) Европейският съюз прие нов регламент за строителните продукти ⁽²⁾ (наричан по-долу „Регламентът за строителните продукти“).
- (4) Швейцарското законодателство относно строителните продукти (федерален закон и Наредба относно строителните продукти) е в процес на изменение; швейцарската Наредба относно акредитацията и определянето ⁽³⁾, в която се установяват съответните рамкови изисквания за акредитация и определяне на швейцарските органи за оценка на съответствието, обаче вече е в сила.
- (5) Глава 16 „Строителни продукти“ от приложение 1 следва да бъде изменена, на първо място така, че да отразява приемането от Европейския съюз на Регламента за строителните продукти и до приемането на еквивалентно швейцарско законодателство по време на междинен период да позволява на страните да се споразумеят за взаимно приемане на резултатите от оценяването на съответствието, показващи съответствие с Регламента за строителните продукти; след приемането на швейцарско законодателство, еквивалентно на Регламента за строителните продукти, страните ще заменят настоящото изменение с последващо, което да отразява приемането на двата акта — Регламента за строителните продукти и преразгледаното еквивалентно швейцарско законодателство. Приема се, че с настоящото решение се цели да се осигури приемственост в дейностите на органите за оценка на съответствието по време на преходния период, и не се засяга прилагането на принципите, посочени в член 1 от споразумението.

⁽¹⁾ Директива 2010/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2010 г. относно транспортируемото оборудване под налягане и за отмяна на директиви 76/767/ЕИО, 84/525/ЕИО, 84/526/ЕИО, 84/527/ЕИО и 1999/36/ЕО на Съвета (ОВ L 165, 30.6.2010 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5).

⁽³⁾ Наредба от 17 юни 1996 г. относно швейцарската система за акредитация и за определяне на изпитвателни лаборатории и органи за оценка на съответствието (RO 1996 1904), последно изменена на 1 юни 2012 г. (RO 2012 2887).

- (6) В член 10, параграф 5 от споразумението се предвижда, че Комитетът може да изменя приложенията към споразумението по предложение на някоя от страните,

РЕШИ:

1. Глава 6 „Съдове под налягане“ от приложение 1 към споразумението се изменя в съответствие с разпоредбите, посочени в притурка А, приложена към настоящото решение.
2. Конфедерация Швейцария приема резултатите от оценяването на съответствието на органите за оценка на съответствието, признати от ЕС, които оценяват съответствието с изискванията на Регламента за строителните продукти. Европейският съюз приема резултатите от оценяването на съответствието на органите за оценка на съответствието, признати от Швейцария, които оценяват съответствието с изискванията на Регламента за строителните продукти до изменението на глава 16 след приемането на еквивалентното швейцарско законодателство.

Глава 16 „Строителни продукти“ от приложение 1 към споразумението се изменя в съответствие с разпоредбите, установени в притурка Б, приложена към настоящото решение, и се прилага по време на междинния период до посоченото изменение.

3. Приложение 1 към споразумението се изменя в съответствие с разпоредбите, установени в притурка В, приложена към настоящото решение.
4. Настоящото решение, съставено в два екземпляра, се подписва от представителите на страните в Комитета, упълномощени да действат от името на страните. Настоящото решение влиза в сила от датата на полагане на последния подпис.

От името на Конфедерация Швейцария

Christophe PERRITAZ

Подписано в Берн на 1 април 2014 година.

От името на Европейския съюз

Fernando PERREAU DE PINNINCK

Подписано в Брюксел на 1 април
2014 година.

ПРИТУРКА А

В приложение 1 „Продуктови сектори“ глава 6 „Съдове под налягане“ следва да се заличи и да се замени със следното:

„ГЛАВА 6

СЪДОВЕ ПОД НАЛЯГАНЕ

РАЗДЕЛ I

Законови, подзаконови и административни разпоредби

Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2

Европейски съюз	1.	Директива 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно обикновените съдове под налягане (ОВ L 264, 8.10.2009 г., стр. 12), последно изменена с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12).
	2.	Директива 97/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 май 1997 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка със съоръженията под налягане (ОВ L 181, 9.7.1997 г., стр. 1), последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
	3.	Директива 2010/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2010 г. относно транспортируемите оборудване под налягане и за отмяна на директиви 76/767/ЕИО, 84/525/ЕИО, 84/526/ЕИО, 84/527/ЕИО и 1999/36/ЕО на Съвета (ОВ L 165, 30.6.2010 г., стр. 1), наричана по-долу „Директива 2010/35/ЕС“
	4.	Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).
Швейцария	100.	Федерален закон от 12 юни 2009 г. относно безопасността на продуктите (RO 2010 2573)
	101.	Наредба от 19 май 2010 г. относно безопасността на продуктите (RO 2010 2583), последно изменена на 15 юни 2012 г. (RO 2012 3631)
	102.	Наредба от 20 ноември 2002 г. относно безопасността на обикновените съдове под налягане (RO 2003 107), последно изменена на 19 май 2010 г. (RO 2010 2583)
	103.	Наредба от 20 ноември 2002 г. относно безопасността на оборудването под налягане (RO 2003 38), последно изменена на 19 май 2010 г. (RO 2010 2583)
	104.	Наредба от 31 октомври 2012 г. относно пускането на пазара на съдове за опасни товари и надзора на пазара (RO 2012 6607)
	105.	Наредба от 29 ноември 2002 г. относно автомобилния превоз на опасни товари (RO 2002 4212), последно изменена на 31 октомври 2012 г. (RO 2012 6535 и 6537)
	106.	Наредба от 31 октомври 2012 г. относно железопътния превоз и превоза по въздух на опасни товари (RO 2012 6541)

РАЗДЕЛ II

Органи за оценка на съответствието

Комитетът, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, съставя и поддържа актуален списък на органите за оценка на съответствието съгласно процедурата, описана в член 11 от споразумението.

РАЗДЕЛ III

Определящи органи

Комитетът, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, съставя и поддържа актуален списък на определящите органи, нотифицирани от страните.

РАЗДЕЛ IV

Специални правила, свързани с определянето на органи за оценка на съответствието

При определянето на органи за оценка на съответствието определящите органи спазват общите принципи, изложени в приложение 2 към настоящото споразумение, и критериите във връзка с оценяването, установени в приложение III към Директива 2009/105/ЕО, в приложение IV или V към Директива 97/23/ЕО или в глава 4 от Директива 2010/35/ЕС.

РАЗДЕЛ V

Допълнителни разпоредби**1. Обикновени съдове под налягане и оборудване под налягане**

По отношение на техническите документи, изисквани за инспекция от националните органи, е достатъчно производителите, техните упълномощени представители или, при тяхно отсъствие, лицето, отговорно за пускането на продуктите на пазара, да разполагат с тях на територията на една от страните за период от поне десет години след последната дата на производство на продукта. Страните се задължават при поискване да препращат всички съответни документи на органите на другата страна.

2. Транспортируемо оборудване под налягане**1. Достъп до пазара**

1. Съгласно Директива 2010/35/ЕС или съответното швейцарско законодателство, упълномощеният представител посочва своето име и адрес върху сертификата за съответствие. За целите на това задължение: „упълномощен представител“ означава всяко физическо или юридическо лице, установено в Европейския съюз или Швейцария, което е упълномощено писмено от производителя да действа от негово име във връзка с определени задачи.
2. Съгласно Директива 2010/35/ЕС или съответното швейцарско законодателство, вносителят посочва своето име и адрес, на който може да бъде осъществена връзка с него, в сертификата за съответствие или в приложен към него документ. За целите на това задължение „вносител“ означава всяко физическо или юридическо лице, установено в Европейския съюз или Швейцария, което пуска на пазара на Европейския съюз или Швейцария транспортируемо оборудване под налягане или части от него от трета държава.
3. За целите на параграфи 1 и 2 е достатъчно да се посочи или вносителят или упълномощеният представител.

2. Обмен на информация относно техническата документация и сътрудничество по отношение на коригиращите действия

При обосновано искане от страна на компетентния национален орган на Швейцария или на държава членка икономическите оператори от Швейцария или от дадена държава членка му предоставят цялата информация и документация, необходими за доказване на съответствието на транспортируемото оборудване под налягане с Директива 2010/35/ЕС или съответното швейцарско законодателство, на език, лесно разбираем за този орган, или на английски език. Те си сътрудничат с този орган, по искане от негова страна, при всяко действие, предприето за избягване на рисковете, свързани с транспортируемо оборудване под налягане, което те са пуснали на пазара.

3. Идентифициране на икономическите оператори

По искане от страна на органа за надзор на пазара на дадена държава — членка на ЕС, или на Швейцария икономическите оператори предоставят данни, обхващащи най-малко период от 10 години, за идентификация на:

- a) всеки икономически оператор, който им е доставил транспортируемо оборудване под налягане;
- b) всеки икономически оператор, на когото са доставили транспортируемо оборудване под налягане.

4. Взаимопомощ между органите за надзор на пазара

За да се гарантира ефективно сътрудничество по отношение на действията, свързани с икономическите оператори, установени в държава членка или в Швейцария, органите за надзор на пазара на дадена държава членка и на Швейцария си оказват взаимна помощ в подходяща степен посредством предоставяне на информация или документация, провеждане на съответни разследвания или други подходящи мерки и чрез участие в разследвания, започнати от другата страна.

5. Процедура при транспортируемо оборудване под налягане, представляващо риск на национално равнище

1. Съгласно член 12, параграф 4 от настоящото споразумение, в случай че органите за надзор на пазара на дадена държава членка или на Швейцария са взели мерки или имат достатъчно основание да вярват, че транспортируемо оборудване под налягане, попадащо в обхвата на настоящата глава, представлява риск за здравето или безопасността на хората или за други аспекти, свързани със защитата на обществен интерес, попадащи в обхвата на Директива 2010/35/ЕС или на съответното швейцарско законодателство, и ако смятат, че несъответствието не е ограничено само до тяхната национална територия, те незабавно информират Европейската комисия, останалите държави членки и Швейцария:

- относно резултатите от оценката и действията, които са изискали да бъдат предприети от съответния икономически оператор;
- когато съответният икономически оператор не предприеме подходящи коригиращи действия — относно всички предприети подходящи временни мерки, цел забрана или ограничат предоставянето на транспортируемите оборудване под налягане на националния им пазар, за да изтеглят оборудването от този пазар или за да го изземат.

2. Тази информация включва всички налични подробни сведения, по-специално сведенията, необходими за идентифицирането на несъответстващото на изискванията транспортируемо оборудване под налягане, произхода на оборудването, естеството на предполагаемото несъответствие и съпътстващия риск, естеството и продължителността на предприетите на национално равнище мерки, както и аргументите, изтъкнати от съответния икономически оператор. Освен това трябва да се посочи дали несъответствието се дължи на:

- неспазване на изискванията за транспортируемо оборудване под налягане, свързани със здравето и безопасността на хората или с други аспекти на защитата на обществен интерес, посочени в законодателството в раздел I, или
- недостатъци в стандартите или техническите правилници, посочени в законодателството в раздел I.

3. Швейцария или държавите членки, различни от държавата членка, която е започнала процедурата, уведомяват незабавно Европейската комисия и останалите национални органи за всички приети мерки и за всякаква допълнителна информация на тяхно разположение, свързана с несъответствието на съответното транспортируемо оборудване под налягане.

4. Държавите членки и Швейцария гарантират, че по отношение на съответното транспортируемо оборудване под налягане незабавно се предприемат подходящи ограничителни мерки, като изтегляне на транспортируемите оборудване под налягане от техния пазар.

5. Швейцария уведомява Европейския съюз за данните за връзка с нейния орган за надзор на пазара, както и за всяка промяна в тях, чрез Комитета, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение.

6. Предпазна процедура

В случай че Швейцария или дадена държава членка не е съгласна с нотифицирана национална мярка, тя уведомява Европейската комисия за своето възражение.

1. Възражения срещу национални мерки

Когато при приключване на процедурата, установена в раздел 5, параграф 3 по-горе, дадена държава членка или Швейцария повдигне възражения срещу мярката, взета от Швейцария или от дадена държава членка, или когато Комисията смята, че дадена национална мярка не отговаря на съответното законодателство, посочено в раздел I, Европейската комисия незабавно започва консултации с държавите членки, Швейцария и съответния икономически оператор или оператори и извършва оценка на националната мярка с цел да определи дали налагането на националната мярка е обосновано или не. Ако се прецени, че националната мярка е:

- обоснована, всички държави членки и Швейцария предприемат необходимите мерки, за да осигурят изтеглянето на несъответстващото на изискванията транспортируемо оборудване под налягане от пазарите си, и информират Комисията за това,
- необоснована, държавата членка или Швейцария я отменят.

2. Несъгласие между страните

В случай на несъгласие между страните въпросът се отнася до Съвместния комитет, който ще вземе решение относно подходящите действия, в това число относно възможността за провеждане на експертно изследване.

Ако Комитетът реши, че мярката е:

- обоснована, страните предприемат необходимите мерки, за да осигурят изтеглянето на несъответстващото на изискванията транспортируемо оборудване под налягане от пазарите си,
- необоснована, държава членка или Швейцария я отменят.

7. Свободно движение на транспортируемото оборудване под налягане

Без да се засягат процедурите, предвидени в параграфи 3 и 4 по-горе, нито една държава членка или Швейцария не забранява, ограничава или възпрепятства на територията си свободното движение, предоставянето на пазара и използването на транспортируемо оборудване под налягане, което е в съответствие с правните разпоредби в раздел I.“

ПРИТУРКА Б

В приложение 1 „Продуктови сектори“ глава 16 „Строителни продукти“ следва да се заличи и да се замени със следното:

„ГЛАВА 16

СТРОИТЕЛНИ ПРОДУКТИ

РАЗДЕЛ I

Законови, подзаконови и административни разпоредби

Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграфи 1 и 2:

Европейски съюз	1.	Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5).
		<i>Мерки за прилагане:</i>
	2.	Решение 94/23/ЕО на Комисията от 17 януари 1994 г. относно общите процедурни правила за Европейско техническо одобрение (ОВ L 17, 20.1.1994 г., стр. 34).
	2а.	Решение 94/611/ЕО на Комисията от 9 септември 1994 г. за прилагане на член 20 от Директива 89/106/ЕИО относно строителните продукти (ОВ L 241, 16.9.1994 г., стр. 25).
	2б.	Решение 95/204/ЕО на Комисията от 31 май 1995 г. относно прилагане на член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно строителните продукти (ОВ L 129, 14.6.1995 г., стр. 23).
	3.	Решение 95/467/ЕО на Комисията от 24 октомври 1995 г. относно прилагане на член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно строителните продукти (ОВ L 268, 10.11.1995 г., стр. 29).
	4.	Решение 96/577/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно стационарните пожарогасителни системи (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 44).
	5.	Решение 96/578/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със санитарните принадлежности (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 49).
	6.	Решение 96/579/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за пътния трафик (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 52).
	7.	Решение 96/580/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с неносещи фасадни стени (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 56).
	8.	Решение 96/581/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти от геотекстил (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 59).

9. Решение 96/582/ЕО на Комисията от 24 юни 1996 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за остъкляване и уплътняване и метални закотвящи приспособления за влагане в бетон (ОВ L 254, 8.10.1996 г., стр. 62).
10. Решение 96/603/ЕО на Комисията от 4 октомври 1996 г. за съставяне на списък с продукти, принадлежащи към класове А „Без принос за пожар“, предвиден в Решение 94/611/ЕО относно прилагането на член 20 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно строителните продукти (ОВ L 267, 19.10.1996 г., стр. 23).
11. Решение 97/161/ЕО на Комисията от 17 февруари 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с метални закотвящи приспособления за влагане в бетон за закрепване на леки системи (ОВ L 62, 4.3.1997 г., стр. 41).
12. Решение 97/176/ЕО на Комисията от 17 февруари 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с дървени продукти за конструкции и аксесоари (ОВ L 73, 14.3.1997 г., стр. 19).
13. Решение 97/177/ЕО на Комисията от 17 февруари 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с метални закрепващи приспособления за влагане в зидария (ОВ L 73, 14.3.1997 г., стр. 24).
14. Решение 97/462/ЕО на Комисията от 27 юни 1997 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с панели на основата на дървесина (ОВ L 198, 25.7.1997 г., стр. 27).
15. Решение 97/463/ЕО на Комисията от 27 юни 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с пластмасови закотвящи приспособления за влагане в бетон и зидария (ОВ L 198, 25.7.1997 г., стр. 31).
16. Решение 97/464/ЕО на Комисията от 27 юни 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за съоръжения за отпадъчни води (ОВ L 198, 25.7.1997 г., стр. 33).
17. Решение 97/555/ЕО на Комисията от 14 юли 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с цименти, строителна вар и други хидравлични строителни разтвори (ОВ L 229, 20.8.1997 г., стр. 9).
18. Решение 97/556/ЕО на Комисията от 14 юли 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със смесени системи за външна топлоизолация/комплекти с първа мазилка (ОВ L 229, 20.8.1997 г., стр. 14).
19. Решение 97/571/ЕО на Комисията от 22 юли 1997 г. относно общия формат на Европейското техническо одобрение за строителни продукти (ОВ L 236, 27.8.1997 г., стр. 7).
20. Решение 97/597/ЕО на Комисията от 14 юли 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със стоманени изделия за армировка и предварително налягане на стоманобетонни конструкции (ОВ L 240, 2.9.1997 г., стр. 4).
21. Решение 97/638/ЕО на Комисията от 19 септември 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със съединения за дървени конструкции (ОВ L 268, 1.10.1997 г., стр. 36).
22. Решение 97/740/ЕО на Комисията от 14 октомври 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за зидани конструкции (ОВ L 299, 4.11.1997 г., стр. 42).

23. Решение 97/808/ЕО на Комисията от 20 ноември 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с настилки (ОВ L 331, 3.12.1997 г., стр. 18).
24. Решение 98/143/ЕО на Комисията от 3 февруари 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със системи механично свързани гъвкави хидроизолационни покривни мембрани (ОВ L 42, 14.2.1998 г., стр. 58).
25. Решение 98/213/ЕО на Комисията от 9 март 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за вътрешни прегради (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 41).
26. Решение 98/214/ЕО на Комисията от 9 март 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за метални конструкции и помощни продукти (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 46).
27. Решение 98/279/ЕО на Комисията от 5 декември 1997 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със системите или комплектите от неносещи постоянни кофражи, съставени от кухи блокове или от изолационни плоскости, и евен-туално от бетон (ОВ L 127, 29.4.1998 г., стр. 26).
28. Решение 98/436/ЕО на Комисията от 22 юни 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за покривни покрития, горно осветление, покривни прозорци и помощни продукти (ОВ L 194, 10.7.1998 г., стр. 30).
29. Решение 98/437/ЕО на Комисията от 30 юни 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с вътрешни и външни облицовки по стени и тавани (ОВ L 194, 10.7.1998 г., стр. 39).
30. Решение 98/456/ЕО на Комисията от 3 юли 1998 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за последващо налягане на армировка при предварително налягане на стоманобетонни конструкции (ОВ L 201, 17.7.1998 г., стр. 112).
31. Решение 98/457/ЕО на Комисията от 3 юли 1998 г. относно изпитването на единичен горещ елемент (ЕГЕ), посочено в Решение 94/611/ЕО за прилагане на член 20 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета за строителни продукти (ОВ L 201, 17.7.1998 г., стр. 114).
32. Решение 98/598/ЕО на Комисията от 9 октомври 1998 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с добавъчни материали (ОВ L 287, 24.10.1998 г., стр. 25).
33. Решение 98/599/ЕО на Комисията от 12 октомври 1998 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти хидроизолационни продукти в течно състояние за покривни конструкции (ОВ L 287, 24.10.1998 г., стр. 30).
34. Решение 98/600/ЕО на Комисията от 12 октомври 1998 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти самоносещи полупрозрачни покривни покрития (с изключение на комплекти на стъклена основа) (ОВ L 287, 24.10.1998 г., стр. 35).
35. Решение 98/601/ЕО на Комисията от 13 октомври 1998 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за пътно строителство (ОВ L 287, 24.10.1998 г., стр. 41).

36. Решение 1999/89/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с предварително изготвени стълбищни комплекти (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 34).
37. Решение 1999/90/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с мембрани (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 38).
38. Решение 1999/91/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продукти за топлоизолация (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 44).
39. Решение 1999/92/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с леки комбинирани греди и колони на основата на дървесина (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 49).
40. Решение 1999/93/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно врати, прозорци, капаци, прегради, порти и свързаната с тях железария (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 51).
41. Решение 1999/94/ЕО на Комисията от 25 януари 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с предварително изготвени продукти от обикновен бетон/лек бетон/газобетон (ОВ L 29, 3.2.1999 г., стр. 55).
- 41a. Решение 1999/453/ЕО на Комисията от 18 юни 1999 г. за изменение на Решения 96/579/ЕО и 97/808/ЕО относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка съответно с фиксираните пътни съоръжения и настилки (ОВ L 178, 14.7.1999 г., стр. 50).
42. Решение 1999/454/ЕО на Комисията от 22 юни 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с пожароограничителни, пожароизолиращи и пожарозащитни продукти (ОВ L 178, 14.7.1999 г., стр. 52).
43. Решение 1999/455/ЕО на Комисията от 22 юни 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20 параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с рамки и дървени обли предварително изготвени строителни комплекти (ОВ L 178, 14.7.1999 г., стр. 56).
44. Решение 1999/469/ЕО на Комисията от 25 юни 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствие на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с бетон, хоросан и тежък строителен разтвор (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 27).
45. Решение 1999/470/ЕО на Комисията от 29 юни 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със строителни лепила (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 32).
46. Решение 1999/471/ЕО на Комисията от 29 юни 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с устройства за отопление на помещения (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 37).
47. Решение 1999/472/ЕО на Комисията от 1 юли 1999 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с тръби, резервоари и спомагателни устройства без контакт с вода, предназначена за консумация от човека (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 42).

48. Решение 2000/147/ЕО на Комисията от 8 февруари 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класифицирането на характеристиките по отношение на реагирането спрямо огън на строителните материали (ОВ L 50, 23.2.2000 г., стр. 14).
49. Решение 2000/245/ЕО на Комисията от 2 февруари 2000 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 4 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с плоско стъкло, профилно стъкло и стъклени блокчета (ОВ L 77, 28.3.2000 г., стр. 13).
50. Решение 2000/273/ЕО на Комисията от 27 март 2000 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със седем продукта за Европейски технически одобрения без указание (ОВ L 86, 7.4.2000 г., стр. 15).
51. Решение 2000/367/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на класификацията за огнеустойчивост на строителни продукти, строителни конструкции и части от тях (ОВ L 133, 6.6.2000 г., стр. 26).
52. Решение 2000/447/ЕО на Комисията от 13 юни 2000 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с предварително изготвени носещи панели на основата на дървесина и самоносещи комбинирани леки панели (ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 40).
53. Решение 2000/553/ЕО на Комисията от 6 септември 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на външната пожароустойчивост на покривните покрития (ОВ L 235, 19.9.2000 г., стр. 19).
- 53a. Решение 2000/605/ЕО на Комисията от 26 септември 2000 г. за изменение на Решение 96/603/ЕО за съставяне на списък с продукти, принадлежащи към класове А „Не предизвикват пожар“, предвиден в Решение 94/611/ЕО за прилагане на член 20 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно строителните продукти (ОВ L 258, 12.10.2000 г., стр. 36).
54. Решение 2000/606/ЕО на Комисията от 26 септември 2000 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с шест продукта за Европейски технически одобрения без указание (ОВ L 258, 12.10.2000 г., стр. 38).
55. Решение 2001/19/ЕО на Комисията от 20 декември 2000 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с дилатационни фути за пътни мостове (ОВ L 5, 10.1.2001 г., стр. 6).
56. Решение 2001/308/ЕО на Комисията от 31 януари 2001 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с обшивките (ОВ L 107, 18.4.2001 г., стр. 25).
- 56a. Решение 2001/596/ЕО на Комисията от 8 януари 2001 г. за изменение на Решения 95/467/ЕО, 96/578/ЕО, 96/580/ЕО, 97/176/ЕО, 97/462/ЕО, 97/556/ЕО, 97/740/ЕО, 97/808/ЕО, 98/213/ЕО, 98/214/ЕО, 98/279/ЕО, 98/436/ЕО, 98/437/ЕО, 98/599/ЕО, 98/600/ЕО, 98/601/ЕО, 1999/89/ЕО, 1999/90/ЕО, 1999/91/ЕО, 1999/454/ЕО, 1999/469/ЕО, 1999/470/ЕО, 1999/471/ЕО, 1999/472/ЕО, 2000/245/ЕО, 2000/273/ЕО и 2000/447/ЕО относно процедурата за удостоверяване на съответствието на определени строителни материали съгласно член 20 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 209, 2.8.2001 г., стр. 33).
57. Решение 2001/671/ЕО на Комисията от 21 август 2001 г. за приложение на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класификацията на покриви и покривни покрития, които са изложени на външен огън (ОВ L 235, 4.9.2001 г., стр. 20).
58. Решение 2002/359/ЕО на Комисията от 13 май 2002 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти в допир с вода, предназначена за консумация от човека, съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 127, 14.5.2002 г., стр. 16).

59. Решение 2002/592/ЕО на Комисията от 15 юли 2002 г. за изменение на Решения 95/467/ЕО, 96/577/ЕО, 96/578/ЕО и 98/598/ЕО относно процедурата за удостоверяване на съответствие на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО Съвета във връзка с гипсови продукти, стационарни пожарогасителни системи, санитарни принадлежности и съответните добавъчни материали (ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 57).
60. Решение 2003/43/ЕО на Комисията от 17 януари 2003 г. относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти (ОВ L 13, 18.1.2003 г., стр. 57).
61. Решение 2003/312/ЕО на Комисията от 9 април 2003 г. за публикуването на справочни данни за стандартите, свързани с топлоизолационни продукти за сгради, геотекстил, неподвижни пожарогасителни инсталации и гипсови блокове в съответствие с Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 114, 8.5.2003 г., стр. 50).
62. Решение 2003/424/ЕО на Комисията от 6 юни 2003 г. за изменение на Решение 96/603/ЕО за съставяне на списък с продукти, принадлежащи към класове А „Без принос за пожар“, предвиден в Решение 94/611/ЕО относно прилагането на член 20 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно строителните продукти (ОВ L 144, 12.6.2003 г., стр. 9).
63. Решение 2003/593/ЕО на Комисията от 7 август 2003 г. за изменение на Решение 2003/43/ЕО относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти (ОВ L 201, 8.8.2003 г., стр. 25).
64. Решение 2003/629/ЕО на Комисията от 27 август 2003 г. за изменение на Решение 2000/367/ЕО за въвеждане на система за класификация за огнеустойчивост на строителни продукти във връзка с включването на продукти за контрол на дим и топлина (ОВ L 218, 30.8.2003 г., стр. 51).
65. Решение 2003/632/ЕО на Комисията от 26 август 2003 г. за изменение на Решение 2000/147/ЕО относно прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение класификацията на характеристиките за огнеустойчивост на строителните продукти (ОВ L 220, 3.9.2003 г., стр. 5).
66. Решение 2003/639/ЕО на Комисията от 4 септември 2003 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с шифтове за строителни fugи (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 18).
67. Решение 2003/640/ЕО на Комисията от 4 септември 2003 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за измазване на външни стени (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 21).
68. Решение 2003/655/ЕО на Комисията от 12 септември 2003 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти водонепропускливи покрития за подове и стени в мокри помещения (ОВ L 231, 17.9.2003 г., стр. 12).
69. Решение 2003/656/ЕО на Комисията от 12 септември 2003 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със седем продукта за Европейски технически одобрения без насока (ОВ L 231, 17.9.2003 г., стр. 15).
70. Решение 2003/722/ЕО на Комисията от 6 октомври 2003 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с хидроизолационни комплекти в течно състояние за настилки на мостове (ОВ L 260, 11.10.2003 г., стр. 32).
71. Решение 2003/728/ЕО на Комисията от 3 октомври 2003 г. относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за постройки с метален скелет, комплекти за постройки с бетонен скелет, сглобяеми строителни елементи, комплекти за хладилни помещения и комплекти за защита срещу срутване на скална маса (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 34).

72. Решение 2004/663/ЕО на Комисията от 20 септември 2004 г. за изменение на Решение 97/464/ЕО на Комисията относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителните продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с продуктите за съоръжения за отпадъчни води (ОВ L 302, 29.9.2004 г., стр. 6).
73. Решение 2005/403/ЕО на Комисията от 25 май 2005 г. за създаване на класове на съпротивление срещу външен огън на покриви и покривни покрития за някои строителни продукти, предвидени в Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 135, 28.5.2005 г., стр. 37).
74. Решение 2005/484/ЕО на Комисията от 4 юли 2005 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на строителни комплекти за хладилни складови помещения и строителни комплекти за хладилни складови помещения с обшивка (ОВ L 173, 6.7.2005 г., стр. 15).
75. Решение 2005/610/ЕО на Комисията от 9 август 2005 г. относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти (ОВ L 208, 11.8.2005 г., стр. 21).
76. Решение 2005/823/ЕО на Комисията от 22 ноември 2005 г. за изменение на Решение 2001/671/ЕО за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на класификацията на устойчивостта на външни пожари на покриви и покривни покрития (ОВ L 307, 25.11.2005 г., стр. 53).
77. Решение 2006/190/ЕО на Комисията от 1 март 2006 г. за изменение на Решение 97/808/ЕО относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на подови настилки (ОВ L 66, 8.3.2006 г., стр. 47).
78. Решение 2006/213/ЕО на Комисията от 6 март 2006 г. относно класификацията на характеристиките по реакция на огън на някои строителни материали за подови настилки от дървесина, ламперии и външни стенни покрития от масивна дървесина (ОВ L 79, 16.3.2006 г., стр. 27).
79. Решение 2006/600/ЕО на Комисията от 4 септември 2006 г. относно определяне на класове на реакция на външен огън за някои строителни продукти по отношение на сандвич-панели с двустранно метално покритие (ОВ L 244, 7.9.2006 г., стр. 24).
80. Решение 2006/673/ЕО на Комисията от 5 октомври 2006 г. за изменение на Решение 2003/43/ЕО относно установяване на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти по отношение на гипсокартонени плочи (ОВ L 276, 7.10.2006 г., стр. 77).
81. Решение 2006/751/ЕО на Комисията от 27 октомври 2006 г. за изменение на Решение 2000/147/ЕО за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класифицирането на характеристиките по отношение на реакция на огън на строителните материали (ОВ L 305, 4.11.2006 г., стр. 8).
82. Решение 2006/893/ЕО на Комисията от 5 декември 2006 г. за заличаване на позоваването на стандарт EN 10080:2005 „Стомани за армиране на бетон — заваряема армировъчна стомана — общи положения“ в съответствие с Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 343, 8.12.2006 г., стр. 102).
83. Решение 2007/348/ЕО на Комисията от 15 май 2007 г. за изменение на Решение 2003/43/ЕО за изменение на Решение 2003/43/ЕО относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти по отношение на дървесни плоскости (ОВ L 131, 23.5.2007 г., стр. 21).
84. Решение 2010/81/ЕС на Комисията от 9 февруари 2010 г. за създаване на класове на реакция на огън на някои строителни продукти по отношение на лепилата за керамични плочки (ОВ L 38, 11.2.2010 г., стр. 9).
85. Решение 2010/82/ЕС на Комисията от 9 февруари 2010 г. за създаване на класове на реакция на огън на някои строителни продукти по отношение на декоративните стенни облицовки под формата на роли и пана (ОВ L 38, 11.2.2010 г., стр. 11).
86. Решение 2010/83/ЕС на Комисията от 9 февруари 2010 г. за създаване на класове на реакция на огън за строителни продукти по отношение на изсъхващи на въздух фугиращи смеси (ОВ L 38, 11.2.2010 г., стр. 13).

87. Решение 2010/85/ЕС на Комисията от 9 февруари 2010 г. за създаване на класове на реакция на огън на някои строителни продукти по отношение на циментови замазки, замазки от калциев сулфат и подови замазки от синтетична смола (ОВ L 38, 11.2.2010 г., стр. 17).
88. Решение 2010/679/ЕС на Комисията от 8 ноември 2010 г. за изменение на Решение 95/467/ЕО относно прилагане на член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на строителните продукти (ОВ L 292, 10.11.2010 г., стр. 55).
89. Решение 2010/683/ЕС на Комисията от 9 ноември 2010 г. за изменение на Решение 97/555/ЕО относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с цименти, строителна вар и други хидравлични строителни разтвори (ОВ L 293, 11.11.2010 г., стр. 60).
90. Решение 2010/737/ЕС на Комисията от 2 декември 2010 г. за определяне на класове на реакция на огън за строителния продукт „стоманени плоскости с покритие от полиестер и с покритие от пластизол“ (ОВ L 317, 3.12.2010 г., стр. 39).
91. Решение 2010/738/ЕС на Комисията от 2 декември 2010 г. за установяване на класове по отношение на реакцията на огън на строителния продукт „влакнести гипсови отливки“ (ОВ L 317, 3.12.2010 г., стр. 42).
92. Решение 2011/14/ЕС на Комисията от 13 януари 2011 г. за изменение на Решение 97/556/ЕО относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка със смесени системи за външна топлоизолация/комплекти с първа мазилка (ОВ L 10, 14.1.2011 г., стр. 5).
93. Решение 2011/19/ЕС на Комисията от 14 януари 2011 г. относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с уплътняващи материали за използване при носещи елементи във фути в сгради и пътеки за преминаване на хора (ОВ L 11, 15.1.2011 г., стр. 49).
94. Решение 2011/232/ЕС на Комисията от 11 април 2011 г. за изменение на Решение 2000/367/ЕО за създаване на система за класификация за огнеустойчивост на строителни продукти, строителни конструкции и части от тях ОВ L 97, 12.4.2011 г., стр. 49).
95. Решение 2011/246/ЕС на Комисията от 18 април 2011 г. за изменение на Решение 1999/93/ЕО относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно врати, прозорци, капаци, прегради, порти и свързаната с тях железария (ОВ L 103, 19.4.2011 г., стр. 114).
96. Решение 2011/284/ЕС на Комисията от 12 май 2011 г. относно процедурите за установяване на съответствието на строителните продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на силовите кабели, кабелите за управление и комуникационните кабели (ОВ L 131, 18.5.2011 г., стр. 22).
97. Решение за изпълнение 2012/201/ЕС на Комисията от 26 март 2012 г. за изменение на Решение 98/213/ЕО относно процедурата за удостоверяване съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с комплекти за вътрешни прегради (ОВ L 109, 21.4.2012 г., стр. 20).
98. Решение за изпълнение 2012/202/ЕС на Комисията от 29 март 2012 г. за изменение на Решение 1999/94/ЕО относно процедурата за удостоверяване на съответствието на строителни продукти съгласно член 20, параграф 2 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с предварително изготвени продукти от обикновен бетон/лек бетон/газобетон (ОВ L 109, 21.4.2012 г., стр. 22).
99. Регламент за изпълнение (ЕС) № 1062/2013 на Комисията от 30 октомври 2013 г. относно формата на европейската техническа оценка на строителните продукти (ОВ L 289, 31.10.2013 г., стр. 42).

РАЗДЕЛ II

Органи за оценка на съответствието

1. Комитетът, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, съставя и поддържа актуален списък на органите за оценка на съответствието съгласно процедурата, описана в член 11 от настоящото споразумение.
2. Органите за оценка на съответствието могат да бъдат разделени на три различни категории органи, участващи в процеса на оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели на строителните продукти: орган по сертификация на продукти, орган по сертификация на производствен контрол в предприятието и лаборатория за изпитване. За целите на настоящото споразумение се прилагат определенията, дадени в раздел 2 от приложение V към Регламент (ЕС) № 305/2011.

РАЗДЕЛ III

Определящи органи

Комитетът, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, съставя и поддържа актуален списък на определящите органи и на компетентните органи, нотифицирани от страните.

РАЗДЕЛ IV

Специални правила във връзка с определянето на органи за оценка на съответствието

При определянето на органи за оценка на съответствието определящите органи спазват общите принципи, изложени в приложение 2 към настоящото споразумение, и критериите във връзка с оценяването, установени в член 43 от Регламент (ЕС) № 305/2011.

РАЗДЕЛ V

Допълнителни разпоредби**1. Европейски хармонизирани стандарти за строителни продукти**

За целите на настоящото споразумение Швейцария ще публикува препратката към европейските хармонизирани стандарти за строителни продукти след публикуването им в *Официален вестник на Европейския съюз* в съответствие с член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 305/2011.

За да посочи еквивалентността на своите системи за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели, Швейцария ще прибави към всеки един хармонизиран стандарт таблица за преобразуване. С тази таблица за преобразуване се гарантира съпоставимостта на швейцарската и европейската система за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели, като описва съответните процедури за това.

2. Европейски технически оценки

- а) Швейцария има право да определи швейцарските органи, които ще бъдат отговорни за издаването на европейски технически оценки. Тя гарантира, че тези органи стават членове на Европейската организация за техническо оценяване (ЕОТО) и вземат участие в нейната работа, по-специално с оглед на изготвянето и приемането на европейски документи за техническо оценяване, в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 305/2011.

Швейцария уведомява Комитета, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, за наименованията и адресите на тези органи.

Решенията на ЕОТО се прилагат и за целите на настоящото споразумение.

Европейските технически оценки се изготвят от органите за техническо оценяване и се признават от двете страни за целите на настоящото споразумение.

- б) „Орган за техническо оценяване“ означава публичноправен или частноправен орган, оправомощен да издава европейски технически оценки.

Органите за техническо оценяване се определят от страните, съгласно съответните им процедури. При определянето на органи за техническо оценяване определящите органи спазват общите принципи, включени в приложение 2 към настоящото споразумение, и критериите във връзка с оценяването, установени в таблица 2 от приложение IV към Регламент (ЕС) № 305/2011.

Комитетът, създаден съгласно член 10 от настоящото споразумение, съставя и поддържа актуален списък на органите за техническо оценяване съгласно процедурата, описана в член 11 от настоящото споразумение. Страните признават, че органите, изброени в списъка за целите на настоящото споразумение, отговарят на условията, необходими за издаване на европейски технически оценки.

3. Обмен на информация

В съответствие с член 9 от настоящото споразумение страните обменят помежду си информацията, необходима за правилното прилагане на настоящата глава.

4. Техническа документация

По отношение на техническите документи, изисквани за инспекция от националните органи, е достатъчно производителите, техните упълномощени представители или лицето, отговорно за пускането на продуктите на пазара, да разполагат с тях на територията на една от страните за период от поне десет години след датата на пускане на продукта на пазара на която и да е от страните.

Страните се задължават при поискване да препращат всички съответни технически документи на органите на другата страна.

5. Лица, отговорни за пускането на пазара и етикетирането на продуктите

Производителят не е длъжен да определи упълномощен представител или лице, отговорно за пускането на продуктите на пазара, които да са установени на територията на другата страна, нито да посочи името и адреса на упълномощен представител, отговорно лице или вносител върху етикета, външната опаковка или в инструкциите за ползване.“

ПРИТУРКА В

Изменения на приложение 1

Глава 1 (Машини)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз 1. Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (преработен текст) (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 24), последно изменена с Директива 2009/127/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за изменение на Директива 2006/42/ЕО по отношение на машините за прилагане на пестициди (ОВ L 310, 25.11.2009 г., стр. 29)“

Глава 2 (Лична защитна екипировка)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз 1. Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на личните предпазни средства (ОВ L 399, 30.12.1989 г., стр. 18), последно изменена с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12)“

Глава 3 (Играчки)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз 1. Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно безопасността на детските играчки (ОВ L 170, 30.6.2009 г., стр. 1), последно изменена с Регламент (ЕС) № 681/2013 на Комисията (ОВ L 195, 18.7.2013 г., стр. 16) (наричана по-долу „Директива 2009/48/ЕО“)
- Швейцария 100. Федерален закон от 9 октомври 1992 г. относно хранителните продукти и стоките (RO 1995 1469), последно изменен на 9 ноември 2011 г. (RO 2011 5227)
101. Наредба от 23 ноември 2005 г. относно хранителните продукти и стоките (RO 2005 5451), последно изменена на 23 октомври 2013 г. (RO 2013 3669)
102. Наредба на Федералния департамент по вътрешни работи от 15 август 2012 г. относно безопасността на детските играчки (RO 2012 4717), последно изменена на 25 ноември 2013 г. (RO 2013 5297)
103. Наредба на Федералния департамент по вътрешни работи от 23 ноември 2005 г. относно прилагането на законодателството в областта на хранителните продукти (RO 2005 6555), последно изменена на 15 август 2012 г. (RO 2012 4855)
104. Наредба от 17 юни 1996 г. относно швейцарската система за акредитация и за определянето на лаборатории за изпитване и на органи за оценка на съответствието (RO 1996 1904), последно изменена на 1 юни 2012 г. (RO 2012 2887)“

Глава 4 (Медицински изделия)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз
1. Директива 90/385/ЕИО на Съвета от 20 юни 1990 г. относно сближаване на законодателството на държавите членки, свързано с активните имплантируеми медицински изделия, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
 2. Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. относно медицинските изделия, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
 3. Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно диагностичните медицински изделия *in vitro* (ОВ L 331, 7.12.1998 г., стр. 1), изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
 4. Решение 2002/364/ЕО на Комисията от 7 май 2002 г. относно общите технически спецификации на медицинската апаратура за диагностика *in vitro* (ОВ L 131, 16.5.2002 г., стр. 17).
 5. Директива 2003/12/ЕО на Комисията от 3 февруари 2003 г. относно рекласифициране на гръдните импланти в рамките на Директива 93/42/ЕИО относно медицинските изделия (ОВ L 28, 4.2.2003 г., стр. 43).
 6. Регламент (ЕС) № 722/2012 на Комисията от 8 август 2012 г. относно специалните изисквания по отношение на изискванията, предвидени в Директива 90/385/ЕИО на Съвета и Директива 93/42/ЕИО на Съвета, свързани с активните имплантируеми медицински изделия и с медицинските изделия, произведени чрез използване на тъкани от животински произход (ОВ L 22, 9.8.2012 г., стр. 3).
 7. Директива 2005/50/ЕО на Комисията от 11 август 2005 г. за прекласифицирането на хълбочни, коленни и раменни ставни заместители в рамките на Директива 93/42/ЕИО на Съвета относно медицинските приспособления (ОВ L 210, 12.8.2005 г., стр. 41).
 8. Регламент (ЕО) № 2007/2006 на Комисията от 22 декември 2006 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно вноса и транзита на някои междинни продукти, получени от материали от категория 3, предназначени за техническа употреба в медицински устройства, *in vitro* диагностика и лабораторни реактиви, и за изменение на посочения регламент (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 98).
 9. Директива 2007/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 90/385/ЕИО на Съвета относно сближаване на законодателството на държавите членки, свързано с активните имплантируеми медицински изделия, на Директива 93/42/ЕИО на Съвета относно медицинските изделия и на Директива 98/8/ЕО относно пускането на пазара на биоциди (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 21).
 10. Решение 2011/869/ЕС на Комисията от 20 декември 2011 г. за изменение на Решение 2002/364/ЕО относно общите технически спецификации на медицинската апаратура за диагностика *in vitro* (ОВ L 341, 22.12.2011 г., стр. 63).
 11. Директива 2011/100/ЕС на Комисията от 20 декември 2011 г. за изменение на Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно диагностичните медицински изделия *in vitro* (ОВ L 341, 22.12.2011 г., стр. 50).
 12. Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 88).
 13. Решение 2010/227/ЕС на Комисията от 19 април 2010 г. относно Европейската банка данни за медицинските изделия (Eudamed) (ОВ L 102, 23.4.2010 г., стр. 45).

14. Регламент (ЕС) № 207/2012 на Комисията от 9 март 2012 г. относно електронните инструкции за употреба на медицинските изделия (ОВ L 72, 10.3.2012 г., стр. 28).
15. Регламент за изпълнение (ЕС) № 920/2013 на Комисията от 24 септември 2013 г. за определяне и наблюдение на нотифицираните органи съгласно Директива 90/385/ЕИО на Съвета относно активните имплантируеми медицински изделия и Директива 93/42/ЕИО на Съвета относно медицинските изделия (ОВ L 253, 25.9.2013 г., стр. 8).
- Швейцария
100. Федерален закон от 15 декември 2000 г. относно лекарствените продукти и медицинските изделия (RO 2001 2790), последно изменен на 14 декември 2012 г. (RO 2013 1493)
101. Федерален закон от 24 юни 1902 г. относно слаботоковите и силнотоковите електрически уредби (RO 19 252 и RS 4 798), последно изменен на 20 март 2008 г. (RO 2008 3437)
102. Федерален закон от 9 юни 1977 г. относно метрологията (RO 1977 2394), последно изменен на 17 юни 2011 г. (RO 2012 6235)
103. Федерален закон от 22 март 1991 г. относно радиационната защита (RO 1994 1933), последно изменен на 10 декември 2004 г. (RO 2004 5391)
104. Наредба от 17 октомври 2001 г. относно медицинските изделия (RO 2001 3487), последно изменена на 11 юни 2010 г. (RO 2010 2749)
105. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (RO 2007 1847), последно изменена на 4 септември 2013 г. (RO 2013 3041)
106. Наредба от 17 юни 1996 г. относно акредитацията и определянето на органите за оценка на съответствието (RO 1996 1904), последно изменена на 15 юни 2012 г. (RO 2012 3631)
107. Федерален закон от 19 юни 1992 г. относно защитата на данните (RO 1992 1945), последно изменен на 30 септември 2011 г. (RO 2013 3215)

Глава 5 (Газови уреди и бойлери)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз 1. Директива 2009/142/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно газовите уреди (ОВ L 330, 16.12.2009 г., стр. 10)“

Глава 7 (Радионавигационно оборудване и далекосъобщително терминално оборудване)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз 1. Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
2. Решение 2000/299/ЕО на Комисията от 6 април 2000 г. относно установяването на първоначална класификация на радиооборудването и на телекомуникационното терминално оборудване и свързаните с тях идентификатори (ОВ L 97, 19.4.2000 г., стр. 13).

3. Решение 2000/637/ЕО на Комисията от 22 септември 2000 г. относно прилагането на член 3, параграф 3, буква д) на Директива 1999/5/ЕО по отношение на радиооборудването, обхванато от Регионалното споразумение относно радиотелефонната услуга по вътрешни водни пътища (ОВ L 269, 21.10.2000 г., стр. 50).
4. Решение 2001/148/ЕО на Комисията от 21 февруари 2001 г. относно прилагането на член 3, параграф 3, буква д) от Директива 1999/5/ЕО за лавинните радиофаре (ОВ L 55, 24.2.2001 г., стр. 65).
5. Решение 2005/53/ЕО на Комисията от 25 януари 2005 г. относно прилагането на член 3, параграф 3, буква д) от Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на радиооборудването, предназначено за внедряване в Системата за автоматична идентификация (AIS) (ОВ L 22, 26.1.2005 г., стр. 14).
6. Решение 2005/631/ЕО на Комисията от 29 август 2005 г. относно съществените изисквания, посочени в Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за осигуряване на достъп на службите за действия при извънредни ситуации до локаторните маяци на системата Cospas-Sarsat (ОВ L 225, 31.8.2005 г., стр. 28).
7. Решение 2013/638/ЕС на Комисията от 12 август 2013 г. относно основните изисквания за радионавигационно оборудване, предназначено за употреба на борда на кораби, които не са предмет на Конвенция SOLAS, и за тяхното участие в Световната морска система за бедствие и безопасност (GMDSS) (ОВ L 296, 7.11.2013 г., стр. 22).

Швейцария

100. Федерален закон от 30 април 1997 г. относно далекосъобщенията (LTC); (RO 1997 2187), последно изменен на 12 юни 2009 г. (RO 2010 2617)
101. Наредба от 14 юни 2002 г. относно далекосъобщителното оборудване (OIT); (RO 2002 2086), последно изменена на 31 октомври 2012 г. (RO 2012 6561)
102. Наредба от 14 юни 2002 г. на Федералната служба по съобщенията (OFCOM) относно далекосъобщителното оборудване; (RO 2002 2111), последно изменена на 12 август 2013 г. (RO 2013 2649)
103. Приложение 1 към Наредбата относно далекосъобщителното оборудване на OFCOM (RO 2002 2115), последно изменено на 21 ноември 2005 г. (RO 2005 5139)
104. Списък на техническите стандарти, публикувани във Feuille Fédérale със заглавия и препратки, последно изменен на 28 декември 2012 г. (FF 2012 9084)
105. Наредба от 9 март 2007 г. относно далекосъобщителните услуги (RO 2007 945), последно изменена на 9 декември 2011 г. (RO 2012 367)“

Глава 8 (Оборудване и защитни системи, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

„Европейски съюз	1.	Директива 94/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 март 1994 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно оборудването и защитните системи, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера, последно изменена с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12).
Швейцария	100.	Федерален закон от 24 юни 1902 г. относно слаботоковите и силнотоковите електрически уредби (RO 19 252 и RS 4 798), последно изменен на 20 март 2008 г. (RO 2008 3437)

101. Наредба от 2 март 1998 г. относно безопасността на оборудване и защитни системи, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера (RO 1998 963), последно изменена на 11 юни 2010 г. (RO 2010 2749)
102. Федерален закон от 12 юни 2009 г. относно безопасността на продуктите (RO 2010 2573)
103. Наредба от 19 май 2010 г. относно безопасността на продуктите (RO 2010 2583), последно изменена на 15 юни 2012 г. (RO 2012 3631)“

Глава 9 (Електрическо оборудване и електромагнитна съвместимост)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубрика „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

„Швейцария	100.	Федерален закон от 24 юни 1902 г. относно слаботоковите и силнотоковите електрически уредби (RO 19 252 и RS 4 798), последно изменен на 20 март 2008 г. (RO 2008 3437)
	101.	Наредба от 30 март 1994 г. относно слаботоковите електрически уредби (RO 1994 1185), последно изменена на 16 ноември 2011 г. (RO 2011 6243)
	102.	Наредба от 30 март 1994 г. относно силнотоковите електрически уредби (RO 1994 1199), последно изменена на 16 ноември 2011 г. (RO 2011 6233)
	103.	Наредба от 9 април 1997 г. относно електрическото оборудване с ниско напрежение (RO 1997 1016), последно изменена на 11 юни 2010 г. (RO 2010 2749)
	104.	Наредба от 18 ноември 2009 г. относно електромагнитната съвместимост (RO 2009 6243), последно изменена на 24 август 2010 г. (RO 2010 3619)
	105.	Наредба от 14 юни 2002 г. относно далекосъобщителното оборудване (OIT); (RO 2002 2086), последно изменена на 31 октомври 2012 г. (RO 2012 6561)
	106.	Списък на техническите стандарти, публикувани във Feuille Fédérale със заглавия и препратки, последно изменен на 6 ноември 2012 г. (FF 2012 7968)“

Глава 11 (Измервателни уреди и готови опаковки)

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 1“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

„Европейски съюз	1.	Директива 71/347/ЕИО на Съвета от 12 октомври 1971 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки относно измерването на стандартната насипна плътност на зърнените култури (ОВ L 239, 25.10.1971 г., стр. 1), както е изменена впоследствие
	2.	Директива 76/765/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки по отношение на спиртомерите и спиртните хидрометри (ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 143), както е изменена впоследствие
	3.	Директива 86/217/ЕИО на Съвета от 26 май 1986 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно манометрите за проверяване на налягането в гумите на моторните превозни средства (ОВ L 152, 6.6.1986 г., стр. 48), както е изменена впоследствие

4. Директива 75/107/ЕИО на Съвета от 19 декември 1974 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на бутилки, използвани като измервателни съдове (ОВ L 42, 15.2.1975 г., стр. 14), както е изменена впоследствие
 5. Директива 76/211/ЕИО на Съвета от 20 януари 1976 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно определянето на теглото и обема на някои продукти в готови опаковки (ОВ L 46, 21.2.1976 г., стр. 1), както е изменена впоследствие
 6. Директива 2007/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за определяне на правила за номиналните количества за предварително опаковани продукти, за отмяна на директиви 75/106/ЕИО и 80/232/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 76/211/ЕИО на Съвета (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 17), приложима от 11 април 2009 г.
- Швейцария
100. Наредба от 5 септември 2012 г. относно декларирането на количествата за неопаковани продукти и продукти в готови опаковки (RS 941.204), както е изменена впоследствие
 101. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 10 септември 2012 г. относно декларирането на количествата за неопаковани продукти и продукти в готови опаковки (RS 941.204.1), както е изменена впоследствие

В раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“, в рубриката „Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2“ препратките към разпоредбите на Европейския съюз и Швейцария следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

- „Европейски съюз
1. Директива 2009/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общите разпоредби за измервателните уреди и за методите за метрологичен контрол (преработена) (ОВ L 106, 28.4.2009 г., стр. 7).
 2. Директива 71/317/ЕИО на Съвета от 26 юли 1971 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки за правоъгълни теглилки от 5 до 50 кг със среден клас на точност и цилиндрични теглилки от 1 до 10 кг със среден клас на точност (ОВ L 202, 6.9.1971 г., стр. 14).
 3. Директива 74/148/ЕИО на Съвета от 4 март 1974 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно мерките за тежест от 1 мг до 50 кг с точност над средната (ОВ L 84, 28.3.1974 г., стр. 3).
 4. Директива 80/181/ЕИО на Съвета от 20 декември 1979 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно мерните единици и за отмяна на Директива 71/354/ЕИО (ОВ L 39, 15.2.1980 г., стр. 40), последно изменена с Директива 2009/3/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 114, 7.5.2009 г., стр. 10).
 5. Директива 76/766/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки по отношение на таблиците за алкохолно съдържание (ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 149).
 6. Директива 2009/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно възните с неавтоматично действие (ОВ L 122, 16.5.2009 г., стр. 6), последно изменена с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12).
 7. Директива 2004/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно измервателните уреди (ОВ L 135, 30.4.2004 г., стр. 1).
- Швейцария
102. Федерален закон от 17 юни 2011 г. относно метрологията (RO 2012 6235)
 103. Наредба от 23 ноември 1994 г. относно мерните единици (RO 1994 3109), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7193)

104. Наредба от 15 февруари 2006 г. относно измервателните уреди (RO 2006 1453), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7207)
105. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 16 април 2004 г. относно везните с неавтоматично действие (RO 2004 2093), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
106. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно измервателните уреди за дължина (RO 2006 1433), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
107. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно измерването на обема (RO 2006 1525), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
108. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно измервателните системи за течности, различни от вода (RO 2006 1533), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
109. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно везните с автоматично действие (RO 2006 1545), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
110. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно уредите за измерване на топлинната енергия (RO 2006 1569), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
111. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно уредите за измерване на количествата газ (RO 2006 1591), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
112. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно средствата за измерване на отработилите газове от горивните двигатели (RO 2006 1599), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
113. Наредба на Федералното министерство на правосъдието и полицията от 19 март 2006 г. относно уредите за измерване на електрическата енергия и мощност (RO 2006 1613), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)
114. Наредба от 15 август 1986 г. относно теглото (RO 1986 2022), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7183)“

В раздел IV „Специални правила, свързани с определянето на органи за оценка на съответствието“ разпоредбата следва да се заличи и да се замени със следния текст:

„При определянето на органи за оценка на съответствието определящите органи спазват общите принципи, изложени в приложение 2 към настоящото споразумение, и критериите във връзка с оценяването, установени в приложение V към Директива 2009/23/ЕО и в член 12 от Директива 2004/22/ЕО, по отношение на продуктите, попадащи в обхвата на посочените директиви.“

В раздел V „Допълнителни разпоредби“ точка 1 „Обмен на информация“, точка 2 „Готови опаковки“ и точка 3 „Маркировка“ следва да се заличат и да се заменят със следния текст:

„1. Обмен на информация

Органите за оценка на съответствието, признати по силата на настоящото споразумение, периодически предоставят на държавите членки и на компетентните органи на Швейцария информацията, предвидена в точка 1.5 от приложение II към Директива 2009/23/ЕО.

Органите за оценка на съответствието, признати по силата на настоящото споразумение, могат да изискват информацията, предвидена в точка 1.6 от приложение II към Директива 2009/23/ЕО.

2. Готови опаковки

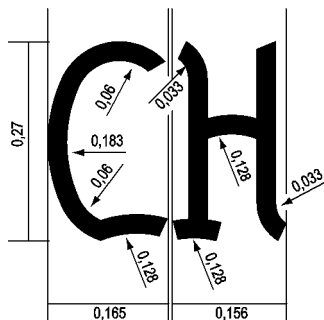
Швейцария признава проверки, проведени в съответствие с разпоредбите на законодателството на Европейския съюз, изброено в раздел I, от орган на Европейския съюз, признат по силата на настоящото споразумение, в случай, когато на пазара в Швейцария се пускат готови опаковки от Европейския съюз.

Що се касае до статистическа проверка на количествата, обозначени на готовите опаковки, Европейският съюз признава швейцарския метод, посочен в точка 7 от приложение 3 към Наредбата от 5 септември 2012 г. относно декларирането на количествата за неопаковани продукти и продукти в готови опаковки (RS 941.204), като еквивалентен на метода на Европейския съюз, посочен в приложение II към Директиви 75/106/ЕИО и 76/211/ЕИО, изменени с Директива 78/891/ЕИО. Швейцарските производители, чиито готови опаковки отговарят на законодателството на Европейския съюз и са проверени съгласно швейцарския метод, поставят знак „е“ на своите продукти, изнасяни в ЕС.

3. Маркировка

3.1. За целите на настоящото споразумение разпоредбите на Директива 2009/34/ЕО от 23 април 2009 г. се четат със следните изменения:

- а) в точка 3.1, първо тире от приложение I и в точка 3.1.1.1, буква а), първо тире от приложение II в текста в скоби се добавя следното: „СН за Швейцария“.
- б) изображенията, към които препраща точка 3.2.1 от приложение II, се допълват със следното изображение:

3.2. Чрез дерогация от член 1 от настоящото споразумение правилата за маркиране на измервателните уреди, пуснати на швейцарския пазар, са следните:

Маркировката, която трябва да бъде поставена, е маркировката „СЕ“ и допълнителната метрологична маркировка или националният знак на съответната държава членка на ЕО, както е предвидено в точка 3.1, първо тире от приложение I и точка 3.1.1.1, първо тире от приложение II към Директива 2009/34/ЕО от 23 април 2009 г.“

Глава 12 (Моторни превозни средства)

Раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“ следва да се заличи и да се замени със следния текст:

„РАЗДЕЛ I

Законови, подзаконови и административни разпоредби

Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2

Европейски съюз	1.	Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1), последно изменена с Регламент (ЕС) № 195/2013 на Комисията от 7 март 2013 г. (ОВ L 65, 8.3.2013 г., стр. 1), и като се вземат предвид актовете, изброени в приложение IV към Директива 2007/46/ЕО, с нейните изменения до 1 декември 2013 г. (наричани заедно по-долу „Рамкова директива 2007/46/ЕО“)

- Швейцария
100. Наредба от 19 юни 1995 г. относно техническите изисквания за моторните превозни средства и техните ремаркета (RO 1995 4145), с нейните изменения до 30 ноември 2012 г. (RO 2012 7137)
101. Наредба от 19 юни 1995 г. относно одобрението на типа на пътните превозни средства (RO 1995 3997), с нейните изменения до 7 декември 2012 г. (RO 2012 7065), и като се вземат предвид измененията, приети съгласно процедурата, описана в раздел V, параграф 1“

Раздел V, параграф 1 „Изменения на приложение IV и съответно на актовете, изброени в приложение IV към Директива 2007/46/ЕО“ следва да се заличи и да се замени със следното:

„1. *Изменения на приложение IV и съответно на актовете, изброени в приложение IV към Директива 2007/46/ЕО*

Без да се засягат разпоредбите на член 12, параграф 2, Европейският съюз нотифицира Швейцария за измененията, направени след 1 декември 2013 г., на приложение IV и на актовете, изброени в приложение IV към Директива 2007/46/ЕО, незабавно след тяхното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Швейцария незабавно нотифицира Европейския съюз за съответните изменения на швейцарското законодателство, най-късно до началната дата на прилагане на тези изменения в Европейския съюз.“

Глава 13 (Трактори за земеделието и горското стопанство)

Раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“ следва да се заличи и да се замени със следното:

„РАЗДЕЛ I

Законови, подзаконови и административни разпоредби

Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2

- Европейски съюз
1. Директива 76/432/ЕИО на Съвета от 6 април 1976 г. за сближаване на законодателството на държавите членки относно спирачните устройства на селскостопанските или горските колесни трактори, последно изменена с Директива 97/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 1997 г. (ОВ L 277, 10.10.1997 г., стр. 24).
2. Директива 76/763/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно седалките за пътници на селскостопанските или горските колесни трактори, последно изменена с Директива 2010/52/ЕС на Комисията от 11 август 2010 г. (ОВ L 213, 13.8.2010 г., стр. 37).
3. Директива 77/537/ЕИО на Съвета от 28 юни 1977 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно мерките, които трябва да се вземат срещу емисиите на замърсяващи вещества от дизелови двигатели, предназначени за селскостопанските или горските колесни трактори, последно изменена с Директива 97/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 1997 г. (ОВ L 277, 10.10.1997 г., стр. 24).
4. Директива 78/764/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно седалката на водача на колесните трактори в селското или в горското стопанство, последно изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 81).

5. Директива 80/720/ЕИО на Съвета от 24 юни 1980 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно работното пространство, достъпа до мястото на водача и до вратите и прозорците на селскостопански или горски колесни трактори, последно изменена с Директива 2010/62/ЕС на Комисията от 8 септември 2010 г. (ОВ L 238, 9.9.2010 г., стр. 7).
6. Директива 86/297/ЕИО на Съвета от 26 май 1986 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно приспособленията за задвижване на колесни селскостопански и горски трактори и тяхната защита, последно изменена с Директива 2012/24/ЕС на Комисията от 8 октомври 2012 г. (ОВ L 274, 9.10.2012 г., стр. 24).
7. Директива 86/298/ЕИО на Съвета от 26 май 1986 г. относно задно монтирани защитни конструкции при преобръщане на селскостопански и горски колесни трактори с тясна колея, последно изменена с Директива 2010/22/ЕС на Комисията от 15 март 2010 г. (ОВ L 91, 10.4.2010 г., стр. 1).
8. Директива 86/415/ЕИО на Съвета от 24 юли 1986 г. относно монтирането, местоположението, работата и идентификацията на устройствата за управление на селскостопански или горски колесни трактори, последно изменена с Директива 2010/22/ЕС на Комисията от 15 март 2010 г. (ОВ L 91, 10.4.2010 г., стр. 1).
9. Директива 87/402/ЕИО на Съвета от 25 юни 1987 г. относно предно монтирани защитни конструкции при преобръщане на колесните селскостопански и горски трактори с тясна колея, последно изменена с Директива 2010/22/ЕС на Комисията от 15 март 2010 г. (ОВ L 91, 10.4.2010 г., стр. 1).
10. Директива 2000/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2000 г. относно мерките, които следва да бъдат предприети срещу емисиите от газообразни и прахообразни замърсяващи околната среда вещества от двигателите, предназначени за задвижване на селскостопански и горски трактори, и за изменение на Директива 74/150/ЕИО на Съвета, последно изменена с Директива 2011/87/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. (ОВ L 301, 18.11.2011 г., стр. 1).
11. Директива 2003/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. относно типовото одобрение на селскостопански или горски трактори, на техните ремаркета и на теглително-прикачно оборудване, заедно с техните системи, компоненти и обособени технически възли, и за отмяна на Директива 74/150/ЕИО, последно изменена с Директива 2010/62/ЕС на Комисията от 8 септември 2010 г. (ОВ L 238, 9.9.2010 г., стр. 7).
12. Директива 2008/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно полето на видимост и стъклочистачките на предното стъкло на колесните селскостопански или горски трактори (ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 30).
13. Директива 2009/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно защитните конструкции при преобръщане на колесните селскостопански или горски трактори (ОВ L 261, 3.10.2009 г., стр. 1).
14. Директива 2009/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно теглително-прикачното устройство и устройството за заден ход на колесни селскостопански или горски трактори (ОВ L 198, 30.7.2009 г., стр. 4).
15. Директива 2009/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно огледалата за виждане назад на колесни селскостопански или горски трактори (ОВ L 198, 30.7.2009 г., стр. 9).
16. Директива 2009/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно максималната конструктивна скорост и товарните платформи на колесните селскостопански или горски трактори, последно изменена с Директива 2010/62/ЕС на Комисията от 8 септември 2010 г. (ОВ L 238, 9.9.2010 г., стр. 7).
17. Директива 2009/61/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно монтирането на устройствата за осветяване и светлинна сигнализация на колесните селскостопански или горски трактори (ОВ L 203, 5.8.2009 г., стр. 19).

18. Директива 2009/63/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно определени части и характеристики на колесните селскостопански или горски трактори (ОВ L 214, 19.8.2009 г., стр. 23).
19. Директива 2009/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за потискане на радиосмущенията, излъчвани от селскостопански или горски трактори (електромагнитна съвместимост) (ОВ L 216, 20.8.2009 г., стр. 1).
20. Директива 2009/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно кормилното управление на колесните селскостопански или горски трактори (ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 11).
21. Директива 2009/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно одобрение на типа за компонент на устройства за осветяване и светлинна сигнализация на колесни селскостопански или горски трактори (ОВ L 203, 5.8.2009 г., стр. 52).
22. Директива 2009/75/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно защитните конструкции при преобръщане на селскостопанските или горските колесни трактори (статични изпитвания) (ОВ L 261, 3.10.2009 г., стр. 40).
23. Директива 2009/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно нивото на шума, възприемано от водачите на селскостопански или горски колесни трактори (ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 18).
24. Директива 2009/144/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно някои компоненти и характеристики на колесните селскостопански и горски трактори, последно изменена с Директива 2013/8/ЕС на Комисията от 26 февруари 2013 г. (ОВ L 56, 28.2.2013 г., стр. 8).
25. Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 5 февруари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства (ОВ L 60, 2.3.2013 г., стр. 1).
- Швейцария
100. Наредба от 19 юни 1995 г. относно техническите изисквания за селскостопански трактори (RO 1995 4171), последно изменена на 2 март 2012 г. (RO 2012 1915)
101. Наредба от 19 юни 1995 г. относно одобрението на типа на пътните превозни средства (RO 1995 3997), последно изменена на 7 декември 2012 г. (RO 2012 7065)“

Глава 15 (Проверка на добрите производствени практики (ДПП) за медицински продукти и сертифициране на партиди)

Раздел I „Законови, подзаконови и административни разпоредби“ следва да се заличи и да се замени със следното:

„РАЗДЕЛ I

Законови, подзаконови и административни разпоредби

Разпоредби, попадащи в обхвата на член 1, параграф 2

- Европейски съюз
1. Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕС) № 1027/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 726/2004 по отношение на фармакологичната бдителност (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 38).

2. Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67), последно изменена с Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО по отношение на фармакологичната бдителност (ОВ L 299, 27.10.2012 г., стр. 1).
3. Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО (ОВ L 33, 8.2.2003 г., стр. 30).
4. Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2004/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за изменение на Директива 2001/82/ЕО относно Кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 58).
5. Директива 2003/94/ЕО на Комисията от 8 октомври 2003 г. относно установяване на принципи и насоки за добра производствена практика по отношение на лекарствените продукти за хуманна употреба и изпитваните лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 22).
6. Директива 91/412/ЕИО на Комисията от 23 юли 1991 г. за определяне на принципите и насоките за добра производствена практика при ветеринарномедицинските продукти (ОВ L 228, 17.8.1991 г., стр. 70).
7. Ръководство за добра дистрибуторска практика на лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ C 63, 1.3.1994 г., стр. 4) (публикувано на уебсайта на Европейската комисия)
8. EudraLex, том 4 — Лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба: Ръководство на ЕС за добра производствена практика (публикувано на уебсайта на Европейската комисия)
9. Директива 2001/20/ЕО от 4 април 2001 г. относно сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно прилагането на добрата клинична практика при провеждането на клинични изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 121, 1.5.2001 г., стр. 34).
10. Директива 2005/28/ЕО на Комисията от 8 април 2005 г. относно определяне на принципи и подробни насоки за добра клинична практика по отношение на лекарствените продукти за хуманна употреба, предназначени за изследване, както и изискванията относно издаването на разрешително за производството или вноса на такива продукти (ОВ L 91, 9.4.2005 г., стр. 13).

Швейцария

100. Федерален закон от 15 декември 2000 г. относно лекарствените продукти и медицинските изделия (RO 2001 2790), последно изменен на 1 юли 2013 г. (RO 2013 1493)
101. Наредба от 17 октомври 2001 г. относно издаването на разрешения (RO 2001 3399), последно изменена на 1 януари 2013 г. (RO 2012 3631)
102. Наредба на Швейцарската агенция за терапевтични продукти от 9 ноември 2001 г. относно изискванията за разрешенията за пускане на пазара на лекарствени продукти (RO 2001 3437), последно изменена на 1 януари 2013 г. (RO 2012 5651)
103. Наредба от 20 септември 2013 г. относно клиничните изпитвания в рамките на изследвания при хора (RO 2013 3407)

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG